

ASTRO-THEO-LOGIE

Astrologie a Bůh

11. seminář ing. J. Popelky

(Dům techniky OV-Mar.Hory 4.9. 2004)

Podstata trojúhelníku (1. rytmus)

a podstata čtverce (2. rytmus)

(opakování a další prohloubení)

Hlavní technika k uvědomění si Boha v sobě.

Spojení dvou rytmů a vznik 12 kvalit ve zvěrokruhu.

(z trochu jiného pohledu)

Dnes si některé věci zopakujeme a něco dalšího si k tomu přidáme, abychom si prohloubili to, co jsme si již řekli.

Když jsem začal hovořit v minulém semináři o tom, jak vzniká zvěrokruh a jaký význam má posloupnost jednotlivých znamení, tak jsem zjistil, že někteří lidé nabyli dojmu, že je to pro ně složité a málo čitelné a začal v nich vznikat takový pocit či dojem, že tuto znalost vůbec nepotřebují vědět, že je to zbytečné. Slyšel jsem i takové názory, že na cestě k Bohu jim stačí jenom láska a že žádnou astrologii k tomu nepotřebují. Z určité roviny pohledu mají samozřejmě pravdu, protože Bůh je Láska a pokud se chceme dostat k Lásce, tak samozřejmě musíme jít skrze Lásku, to je jasné. Ale z jiného úhlu pohledu jim něco uniká.

Udělal jsem si takový mentální obraz: Představme si, že nějaká česka se seznámí s angličanem a tento angličan je velmi krásný, česka, když ho vidí poprvé, tak se do něj okamžitě zamiluje a navíc tato náklonnost je ze strany angličana opětována, takže když česka sdílí svoji přítomnost s tímto angličanem, tak je neskonalé šťastná. Ovšem je tam problém, že česka neumí anglicky a angličan neumí česky. Oni se sice spolu dobře cítí, ale nikdo neumí řeč toho druhého. Stane se to, že i když se oba budou milovat a vzájemně je to bude činit šťastnými, přesto budou mít oba dva silnou potřebu se spolu domluvit. Takže buď se česka musí naučit anglicky, nebo se angličan začne učit česky. A zde vidíme zase takový symbolický obraz: Samozřejmě, že česka se začne učit anglicky, protože angličtina je tisíc krát rozšířenější jazyk než čeština. Obrazně řečeno: Ta česka – to je duše a ten angličan – to je Duch. A jazyk Ducha je mnohem univerzálnější, než jazyk duše. Jazykem Ducha se domluví v celém stvoření, to je univerzální jazyk. Ale jazyk duše je jen osobní záležitost. Takže co vyvolává v obou milencích silnou potřebu se domluvit? Už se milují a jsou spolu šťastni, tak proč cítí ještě potřebu se spolu domluvit? Tuto silnou potřebu vyvolává Láska. Láska totiž ví, že když Ji někdo porozumí a když Ji někdo bude chápat, tak dojde k tomu, že dotyčný bude tuto Lásku ještě více milovat. Takže Láska má silnou potřebu sama sebe prožívat čím dál více intenzivněji a toto zesilování Lásky způsobuje Moudrost. Jestliže někoho milujete, tím si ho k sobě

přitáhnete, ale jestliže této milované bytosti budete čím dál více rozumět, tím se bude vaše láska k ní zvětšovat. Takže když se tato češka naučí anglicky, začne jí angličan odhalovat své myšlenky a češka najednou zjistí, že on není jenom krásný a laskavý, ale že je neskonale moudrý. A tu láska češky k němu, i když je již tak veliká, se natolik rozroste, že jí bude připadat, že jí z tak velké lásky praskne srdce.

Ano, Bůh je především Láska, ale kdyby v Něm nebyla Moudrost, tak by nebyl Bohem a tím pádem ani Láskou. Jenom člověk může být ve stavu, kdy v něm převládá láska nad moudrostí nebo naopak. Ale u Boha jsou Láska a Moudrost dva věčné a nerozlučitelní manželé.

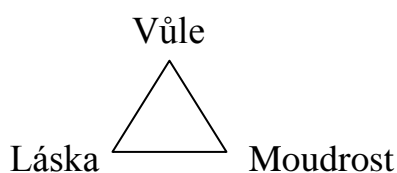
Z toho vyplývá závěr: **Na duchovní cestě musí být hlavní hybnou silou Láska, která ale musí být doprovázena čím dál více narůstající Moudrostí.** Takže jestliže si někdo myslí, že když zde něco hovořím o astro-theo-logii, že tyto myšlenky na cestě k Bohu nepotřebuje, tak se domnívám, že se mýlí. Snažím se popisovat Život (a Život je přímo Bůh) a to, jak tento Život funguje. A to bez ohledu na to, že používám názvy znamení, které jsou známé z astrologie. Jak může někdo milovat Život (Boha), když Mu nerozumí a neví, o co Mu jde. Jaká to je láska, která se nesnaží porozumět tomu, koho miluje. Láska bez potřeby být moudrým je bláznovstvím a ne láskou. Tímto jsem chtěl říct, že samozřejmě láska musí být hlavní hybnou silou na cestě k Bohu, ale vždycky láska musí být doprovázena čím dál větším pochopením předmětu nebo objektu, ke kterému jsem přitahován svou láskou. Jestliže někdo hledá Boha a řekne mi, že nepotřebuje o Něm něco vědět, že mu jen stačí, že Ho miluje, tak na tom není něco v pořádku. To je to samé, jako kdybych miloval nějakou ženu a vůbec by mě nezajímalo, jaká ta žena je a jaké má názory.

V minulém semináři jsem začal vysvětlovat posloupnost znamení ve zvěrokruhu a toto je pro mne tak zásadní věc, že když vidím, že ti lidi začínají ztrácet kontinuitu, proč to tak je a ztrácí přehled, tak já nemůžu jít dále. Takže začnu říkat ještě ty základní věci znovu a zkusíme si to říct ještě více srozumitelněji. A říkám naprosto jasně: **Toto není vysvětlování astrologie, ale vysvětlování toho, jak funguje Život a to každou vteřinu našeho bytí.** Já doufám, že už jste vycítili, že to, co jsem zde začal vykládat po celých 10 seminářů, že bylo vlastně pořád jen o trojúhelníku a o čtverci. Na tom je vlastně vybudován ne zvěrokruh, ne astrologie, ale každodenní život.

Podstata trojúhelníku:

V čem spočívá trojjedinost, kterou si znázorníme rovnostranným trojúhelníkem, to už víme.

Je to: Láska, Vůle, Moudrost:

A protože **Bůh je Život a Život – to je neustálé tvoření, neustálé vytváření něčeho, musí při jakémkoliv tvůrčím, nebo-li životním procesu spolupracovat Láska s Moudrostí a Vůlí.** Kdyby Život nic nevytvářel, kdyby nic netvořil, tak to není Život, ale smrt. Přesněji řečeno: **Život (Bůh) netvoří, On sám je touto tvořivostí.** A to je důležité, **když každá bytost je čím dál více tvořivější, tím více se stává božskou.** Ať si někdo nemyslí, že když dosáhne nějakého duchovního osvícení, nazveme to třeba nirvánou, že spočine v nějakém klidu a míru! Ne. Čím se člověk stává tvořivějším, tím se více podobá Bohu. Neexistuje v celém nekonečném stvoření tak tvůrčí Bytost jako je Bůh, protože On sám je touto Tvořivostí.

V minulých seminářích jsem říkal, že Láska tvoří skrze Moudrost, Moudrost tvoří skrze Vůli a Vůle tvoří skrze Lásku. To není astrologický poznatek, to je životní poznatek. Ale když jsem to říkal tímto způsobem, tak některým lidem to připadalo hodně abstraktní, že Láska tvoří skrze Moudrost a Moudrost tvoří skrze Vůli a Vůle tvoří skrze Lásku. Takže se to budu snažit více konkretizovat: Už jsem také říkal definici Lásky: Láska je prožitek neskonaleho štěstí. Toto neskonale štěstí a blaženost nepramení vůbec z ničeho a není vyvoláno vůbec ničím, pouze tím, že si nějaká Bytost uvědomuje svou existenci. Přiblížím to takto: Oči – hodně lidí je soustředěno na to, co vám přináší oči. Ale vy očima nikdy nemůžete vidět Pravdu. Jak to říkal Exupery v Malém princí: Ty nejskutečnější a nejpodstatnější věci nikdy nemůžete vidět očima. I když máte oči a oči potřebujete, abyste mohli fungovat v tomto vnějším světě, tak oči vám opravdu přinášejí jenom nějaké vnější obrazy (obrazy vnějšího světa). Ale vy máte ještě druhý zrak - vnitřní a pouze tímto vnitřním zrakem můžete začít vidět skutečnost. A pokud chcete najít svoje pravé Já, nebo-li Boha, tak Ho můžete vidět pouze tímto vnitřním zrakem, nikdy Ho neuvidíte tím vnějším. Je velmi důležité se naučit fungovat tímto způsobem. Oči, ať se dívají, ať nám přinášejí informace a obrazy z vnějšího světa, ale já nesmím být tak naivní, abych veškerou pozornost, kterou mám k dispozici, věnoval jenom tomu, co mi přinášejí oči.

Hlavní technika k uvědomění si Boha v sobě – a)

Představa Bytosti uvnitř nás:

Představte si (a to už je práce s vaší myslí - duší), že v této oblasti (nad hrudníkem) se nachází Bytost ze zlatého Světla. Vy se musíte naučit část pozornosti věnovat tomu, co vám dávají oči a část pozornosti věnovat někde do této lokality a pořád si tam uvědomovat přítomnost nádherné, laskavé Bytosti, která je neustále s vámi a neustále se snaží vás upozorňovat o své přítomnosti. A to je v podstatě celá duchovní praxe: Neustále věnovat pozornost a vést ji do tohoto místa a nedopustit, aby se stalo to, že veškerou pozornost budeme věnovat jenom vnějšímu světu, tomu, co nám dávají oči nebo sluch nebo co se nám honí v mozku. Je třeba být trvale pozorností v této oblasti a vnímat

přítomnost této Bytosti. Vyvrcholení spočívá v tom, že jednou tam vnitřním zrakem uvidíte úžasné Světlo, je to Bytost a když budete v Její přítomnosti, tak zažijete takovou nepopsatelnou blaženost, ale hlavně si uvědomíte, že tato Bytost jste Vy sami. A když tuto Bytost budete vnímat a budete Ji opravdu prožívat a zjišťovat, že to jste Vy sami, budete vnímat, že to jsem Já; Jarda Popelka, to je jen obal, nástroj, který používám, abych mohl působit ve vnějším světě; ale když budete sledovat tuto Bytost (nebo-li sami Sebe – svoje duchovní, pravé Já) a ucítíte tu blaženost, která je silná, tak si položíte otázku: A proč je ta blaženost? Proč je ta Láska, to štěstí? Vůbec pro nic. Vaše pravé Já je přímo tímto Štěstím, touto Láskou, nepotřebuje k tomu nějaký důvod, On tím je. On nepotřebuje, aby mu někdo něco dal, nepotřebuje něco mít, On už to má, jen tím, že existuje.

Veškerá snaha každého člověka by měla být ta, aby objevil tuto duchovní, božskou Bytost, kterou nosí ve své hrudi.

Já bych to ještě upřesnil: Když říkám tady (v lokalitě nad hrudníkem), tak tím není řečeno, že jdu pod kůži, do hrudního koše a jdu tam někde dovnitř těla. To je Bytost, která je ve vnitřním, duchovním světě. Ale když si tuto Bytost uvědomuji a cítím tu nádheru, která z ní pochází, tak když to vztáhnou k tělu, tak vím, že to nějak souvisí s touto oblastí (nad hrudníkem).

Takže je třeba neustále myslet a věnovat pozornost této Bytosti. Člověk si možná řekne: Já tam zatím nic nevnímám, nikoho si zatím neuvědomuji. Ale tou snahou, že si tam chci Někoho uvědomit, tato snaha mi tuto Bytost jednou „přinese“ (dá poznat). Pokud pro to nic neudělám, tak Ona nepřijde, ale pokud budu vycházet ze stavu, že zatím o Ní nic moc nevím a neuvědomuji si Ji, tak musím vyvinout nějakou snahu. A když tu snahu budu myslet upřímně, tak je jenom otázka času, kdy Ona se objeví.

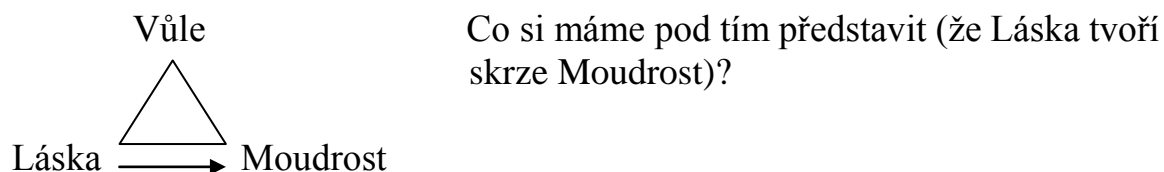
Takže Láska, Štěstí a toto Štěstí není vůbec ničím podmíněno. Je to podmíněno jenom tou skutečností, že jsem. Bytost si uvědomuje ten fakt, že já jsem živá Bytost. Jednoduše řečeno: Je to stav, kdy zažíváte pouze Já Jsem, Já existuji. Bůh je přímo tento prožitek Já Jsem. Jestliže Bytost zažívá neskonalé Štěstí, Lásku, je ihned v této Bytosti přítomna touha se o toto Štěstí podělit s jinou bytostí. A myslím, že to všichni známe z vlastní praxe, že když někdy v životě do vás to štěstí vstoupí či si na základě čehokoliv štěstí uvědomujete, tak všimněte si, že v tom momentě, kdy cítíte ve svém srdci štěstí, tak nevydržíte být sami doma, protože vás to nutí jít mezi lidi a jak vlastně tato radost, která je ve vás, vás nutí k tomu, abyste ji sdíleli s někým jiným.

Jestliže si uvědomíme, že Bůh byl sám (to bylo na začátku tvorby), byl jedinou existující živou Bytostí a zažíval neskonalé štěstí, tak to Ho nutilo se o toto štěstí podělit s jinou bytostí. To je přímo zabudováno v štěstí, že se chce dělit s někým o tuto nádheru. Když to Bůh cítil a byl sám, tak mu nezbývalo nic jiného, než že si musel stvořit jinou živou bytost, aby se mohl o toto podělit.

Z toho vyplývá velmi důležitý, naprosto absolutní závěr: **To, co motivuje, to, co vyvolává jakékoliv tvoření, je Láska.** V pozadí jakéhokoliv tvůrčího

aktu je vždycky Láska. A na to musíme myslet i ve svých praktických životech. V našem životě se můžou dít věci. Tyto věci se nám nemusí líbit, připadají nám hloupé, způsobují nám utrpení, bolest. Ano, tak se to může jevit na povrch. Ale vězte, že za každým dějem, každou událostí, která přichází nebo vstupuje do vašeho života, je v pozadí Láska. Neměli bychom nikdy přestat věřit, že to tak je. Když vidíme, že se někde něco děje, tak máme mít na mysli, že tento proces vyvolala Láska, to znamená touha nějaké živé bytosti se podělit o své štěstí s jinou živou bytostí. Láska je chuť něco tvořit, něco dělat. Obrazně řečeno: Láska je někdo, kdo se chce hýbat a někam se dostat. Čím větší chuť máte něco dělat či vytvářet, pohybovat se, tím více máte energie. Láska ve své podstatě je Energie. Tedy stručně: Láska je štěstí, které je zadarmo. Nepotřebujete k tomu nic, jen si potřebujete uvědomit zásadní věc: Kdo jste. Když si mentálně uvědomíte, kdo jste, musíte se toto svoje Já Jsem naučit vnímat a prožívat Ho. Když si toto Já začnete v sobě uvědomovat, v ten moment si začnete uvědomovat Něco, čím jste vy a je to Něco, co je skutečně Živé. Až toto jednou zažijete, tak zjistíte, že celý svůj předcházející život jste se ztotožňovali s něčím, co bylo odjakživa mrtvola. Ve vás je živá jenom jedna jediná skutečnost a to, co je ve vás živé, to je přímo toto vaše pravé Já. A když toto Já zažíváte, tak zažíváte štěstí, nádheru, lásku, tak automaticky začnete zažívat, že o toto štěstí, o tuto nádheru, lásku, se chcete podělit s živou bytostí. Tady jsem jenom uvedl ten případ, že když byl Bůh sám (jediná živá Bytost) a cítil tuto nádheru, tak On si musel ty jiné bytosti vytvořit, jinak by neměl možnost tuto nádheru s někým sdílet. Chtěl jsem dojít k tomu, že Láska je motivací, hybnou silou, jakékoliv tvorby. Pro některé lidi, kteří to ještě nemají myšlenkově ujasněno, je to těžce pochopitelné a nenapadne je to, oni si řeknou, láska, tak mají hned na mysli nějaké dva milence, jak jdou v parku a drží se za ruku, ale je pro ně těžko představitelné, že láska = tvořivost, nebo že to je touha něco tvořit. Takže jsme si řekli něco o Lásce.

Říkal jsem, že z tohoto jednoduchého schématku vyplývá, že Láska je touha něco udělat, něco tvořit a že tato touha (**Láska**) **tvoří skrze Moudrost**:

Řekli jsme si (obrazně řečeno), že Láska je někdo, kdo se chce pohybovat, kdo chce tvořit. Ale pokud se chce někdo pohybovat, co si musí nejdříve vytvořit? Když se chce někdo pohybovat (chce něco dělat), tak ten dotyčný, který se chce hýbat, první, co musí udělat je – vybudovat si cesty, po kterých se může pohybovat a hlavně – aby ho ty cesty dovedly tam, kde se chce dostat a to je velice důležité. On se chce hýbat, pohybovat, chce něco dělat (to je Láska), ale když se chce někam dostat, tak si musí vytvořit cestu a ne jakoukoliv cestu,

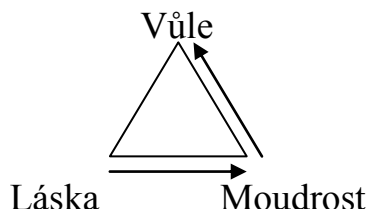
on si musí vytvořit cestu, která ho dovede do toho cíle, tam, kam se dostat chce. Takže ne jenom cesta jako taková, ale to musí být cesta, která tě dovede tam, kam se chceš dostat. To je Moudrost. Moudrost je cesta, pomocí které se Láska dostane tam, kam se chce dostat. Takže můžeme říci, že Moudrost jsou cesty, po kterých může kráčet Láska tak, aby došla ke svému cíli. **Láska vždy chodí po cestách (Moudrosti), které vedou správným směrem.** Láska nikdy nebude chodit mimo cesty (to je bláznovství). Láska není bláznivá, Láska vždycky chodí po cestách (po Moudrosti). Vidíme, že **Láska si nemůže dělat, co chce, ale pouze to, co jí ukazuje Její Moudrost.**

Řekli jsem si, že Láska = Energie. Energie si nemůže působit libovolně, ale pouze určitým způsobem a tento způsob jí ukazuje Moudrost. Přesněji řečeno: Moudrost je přímo tento způsob působení. Jakákoliv energie, i ve fyzice si energie nemůže působit, jak se jí zlíbí. Každá energie může působit pouze určitým způsobem. Kdyby to tak nebylo, tak nejsme schopni ve fyzice používat nějaké vzorečky, tam je v tom moudrost. A moudrost je přímo tento způsob toho působení, čili Energie - Láska si nemůže dělat, co chce, vždycky může působit jediné skrze Moudrost. Tak to je. A nyní si uveďme praktický příklad:

Láska souvisí s kterým orgánem? Se srdcem. Říkal jsem, že Láska je chuť něco dělat, chuť se pohybovat, tvořit. A taky víme, proč. Je to snaha podělit se o své štěstí s jinou bytostí. Takže vidíme, že srdce je v našem těle ten orgán, který má neustále chuť něco dělat a musí se pořád pohybovat. Srdce je v našem těle ten největší podnikavec. I když ostatní orgány mohou spočívat, tak srdce buší neustále. To je ten největší podnikavec v našem těle. Ale proč má srdce chuť pořád něco dělat a se hýbat? Aby ze sebe vypuzovalo krev (své štěstí). A aby se o tuto krev dělilo s jinými orgány (s jinými bytostmi). Ale vidíme, že tato krev (láska, štěstí) ze srdce neproudí k jiným orgánům (k jiným bytostem) libovolně, ale po určitých cestách. Jsou tam tepny, je tam nějaký cévní systém, nějaké vlásečnice atd., které představují Moudrost. Toto je důležitý mechanismus, že Láska působí skrze Moudrost. Můžeme říci, že pokud má člověk potíže ze srdcem, tak to znamená, že má potíže se svojí Láskou. Takový člověk se nepohybuje životem s chutí a v životě nevytváří věci s chutí. Takový člověk se nechce o své štěstí dělit s jinou bytostí. To je poselství, které se ukrývá, když má někdo nemocné srdce. To jsou problémy s Láskou. Pokud má někdo potíže s tepnami, nebo s cévním systémem, tak to symbolizuje, že tento člověk má potíže se svojí Moudrostí. To znamená, že se ve svém životě nepohybuje správnými cestami, ale mimo tyto cesty, čili v bláznovství. To znamená, že se v životě pohybuje směrem, který nevede ke správnému cíli. Můžeme říci obrazně, že Moudrost jsou cesty, které vedou ke správnému cíli a tento cíl je dělit se o své štěstí s jinou bytostí. To je důvod, proč vlastně Bůh začal tvořit. A Láska vždy chodí po těchto správných cestách (Moudrosti). Představujte si vždycky tento obraz, když vám říkám, že Láska tvoří (pracuje) skrze svoji Moudrost. Ta krev, kterou vypuzuje srdce (Láska) směrem ven, tedy že chce své štěstí předat jiným bytostem (jiným orgánům), tak ty tepny nejenom že

umožňují, aby krev vystupovala a proudila ze srdce, ale tepny a cévy přímo vedou tak, aby se krev k těm orgánům dostala. Takže Moudrost nejenom že umožňuje pohybovat se Lásce, ale pohybovat takovým způsobem, aby se Láska dostala tam, kam chce. Bláznovství člověka spočívá v tom, že jednak tyto cesty nezná, to znamená, že nezná žádnou Moudrost, takže jeho Láska ani nemůže chodit, když člověk nemá cestu (žádnou Moudrost), tak vlastně jeho Láska nemá cestu, po které může chodit, takže není v něm ani Láska, protože ta Láska se nemá možnost projevit, ona nemá cestičku, po které by mohla jít. To je jeden aspekt Moudrosti a druhý aspekt Moudrosti spočívá v tom, že Láska může mít nějakou cestu (moudrost), ale ta cesta vede někam, kam se ta Láska nechtěla dostat. Ta cesta tam sice je, ale je to špatná cesta, která vás nedovede k cíli, tam, kam byste chtěli dojít, ale úplně někde mimo.

Moudrost tvoří skrze Vůli:

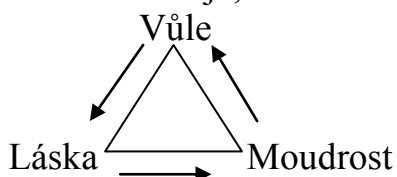

Řekli jsme si, že Láska chce něco vytvořit, chce se pohybovat, chce se někam dostat. První, co se musí odehrát, nebo-li jinými slovy: Láska musí tvořit tím, že si vytvoří cesty, po kterých se může pohybovat směrem k tomuto cíli.

Když jsou tyto cesty života (Moudrost Boha) k dispozici, tak další tvůrčí krok spočívá v tom, že se po této cestě začne uskutečňovat vlastní cestování. Máte už někoho, kdo se chce pohybovat, máte už cesty, po kterých se můžete pohybovat a **další krok tedy je ten, že se po této cestě začne uskutečňovat vlastní cestování. Takže Moudrost (určitá životní cesta) se tvořivě realizuje skrze Vůli, to znamená, že se po této cestě někdo pohybuje.** A abyste se mohli díky své vůli pohybovat po určité cestě, k tomu potřebujete mít Sílu. Vůle je přímo Síla. Tak jako Láska je Energie, tak Vůle je Síla. **Vůle uskutečňuje to, co odhaluje Moudrost.** Obrazně řečeno: Moudrost vám ukázala cestu, jinými slovy (přesněji): Moudrost je přímo cestou a to, že po té cestě musí někdo kráčet, takže to je další tvůrčí krok, že když je cesta, tak po té cestě musí začít probíhat vlastní pohybování se. Můžu říct, že Vůle uskutečňuje to, co jí odhalila její Moudrost.

Když jsem říkal symboliku, když má někdo nemocné srdce, to znamená, že má problémy s Láskou. Jestliže má někdo nemocné tepny či cévní systém, tak má problémy s Moudrostí. A jestliže někdo nemá ani ze srdcem, ani s tepnami, ale ta jeho krev se loudá a má nějak narušený krevní oběh, tak je jasné, že má problémy s vůlí.

Další fáze je, že Vůle tvoří skrze Lásku:

Tady se zase dostáváme do toho výchozího bodu, kde jsme začínali.

Abyste měli sílu k tomu, že jste schopni v životě něco uskutečnit, jinými slovy: abyste měli Vůli,

musíte mít Lásku. To znamená touhu něco vytvořit, někam se pohybovat. To znamená, že Vůle tvoří skrze Lásku. Kdybyste v životě neměli žádnou Lásku, to znamená – touhu něco vytvořit, tak byste neměli ani Vůli, to znamená – Sílu něco uskutečňovat. Jestliže máte slabou Lásku, máte i slabou Vůli. A naopak. To, co zde říkám, platí nejen pro pozitivní Lásku, ale i pro negativní lásku. Uvědomme si jednu věc: Láska je touha tvořit a někam se dostat. A vězte, že existují duchové, kteří chtějí vytvořit něco zlého. To, co Duch (pozitivní Duch – Bůh) vnímá tak, jakože se chce podělit o své štěstí, tak negativní duch se chce podělit o své problémy, o své neštěstí. Princip je pořád stejný. Ale i negativní láska musí mít svoji moudrost a ta je samozřejmě negativní. A negativní moudrost musí mít svoji negativní vůli. A negativní vůle je v souvislosti s negativní láskou. Nechtěl jsem o těch negacích mluvit, když si říkáme tyhle věci, tak vycházíme z toho principu, který je navýsost pozitivní, ale chtěl jsem vám ukázat, že tyto principy fungují ve všech úrovních, jak ve světě pozitivním, tak ve světě negativním. Jestliže má někdo negativní lásku a jeho štěstí spočívá v tom, že někomu ubližuje, tak musí mít odpovídající cestu, která mu ukáže, jak toho dosáhnout. A když už má tuto negativní cestu před sebou, tak musí tuto negativní cestu uskutečňovat, čili má negativní vůli. Tento mechanismus tedy platí jak pro pozitivní duchy, tak pro negativní duchy.

Takže každá láska má svoji odpovídající moudrost, každá moudrost má svoji odpovídající vůli a každá vůle má svoji odpovídající lásku.

Shrnu to do takového jednoduchého příkladu:

Nejdříve je láska – Chci něco vytvořit – Chci jet do Beskyd. Druhý krok je: moudrost. Musíte si vytvořit cestu, čili musíte zjistit způsob, jak se na ty hory dostanete, buď vlakem nebo autobusem, musíte si obstarat jízdní řád a musíte najít způsob, jak se na ty hory dostat, jinými slovy – musíte si vytvořit tu cestu, abyste se do těch Beskyd dostali. To je moudrost. Za třetí přichází vůle. Když zjistíte způsob, jak se na ty hory můžete dostat, musíte jít na zastávku a na ty hory odcestovat, čili musíte vykonat samotnou cestu a to způsobem, který jste zjistili (moudrostí). A vůle tvoří skrze lásku, takže jestli samotnou cestu vykonáte, ano nebo ne, a jak rychle odcestujete, bude záviset na vaší lásce, v tomto případě, jak silně budete toužit být na horách. Protože když ta láska ve vás je slabá, když si řeknete: tak co bych dneska dělal, no jo, mohl bych jet třeba na hory, moudrost vám zjistí způsob, jak se tam dostat, to znamená, že si zjistím, že v půl šesté ráno mi jede vlak, a nyní přichází vůle, abyste tu samotnou cestu uskutečnili, budík vám zazvoní v pět hodin a vám se bude chtít spát a řeknete si, že nikam nepojedete. Protože vůle tvoří skrze lásku. A jestliže jste moc netoužili jet na ty hory, tak ta vůle bude slabá. Teprve když má někdo silnou lásku, tak to je materiál, s kterým vůle může pracovat. Čím silnější je láska, tak tím vůle více vykoná.

Když jsem vám říkal, že láska je energie a vůle je síla, což jsou taky takové fyzikální veličiny, tak moudrost je co? I ve fyzice existuje vztah, že energie

(láska) = síla x dráha. Moudrost je cesta, čili dráha. Vidíte, že to, co jsem vám říkal, je zobrazeno i ve fyzice. Láska = síla (vůle) x moudrost (dráha). Láska je vůle, která kráčí určitou cestou (postupuje v určitém směru). Množství lásky (energie) je dáno určitou vůlí, která se pohybuje po nějaké dráze (po určité cestě moudrosti).

Myslím, že tak, jak jsem to dneska řekl, že Láska tvoří skrze Moudrost, Moudrost tvoří skrze Vůli a Vůle tvoří skrze Lásku, že už to bude zase více srozumitelnější, že?

Tuto posloupnost můžeme také nakreslit i tímto způsobem:

Láska → Moudrost → Vůle → Láska → Moudrost → Vůle atd.

Život vždycky funguje v této posloupnosti. Láska, Moudrost, Vůle, Láska, Moudrost, Vůle a tak pořád dokola. Jedině v tomto rytmu buší život (pořád do nekonečna).

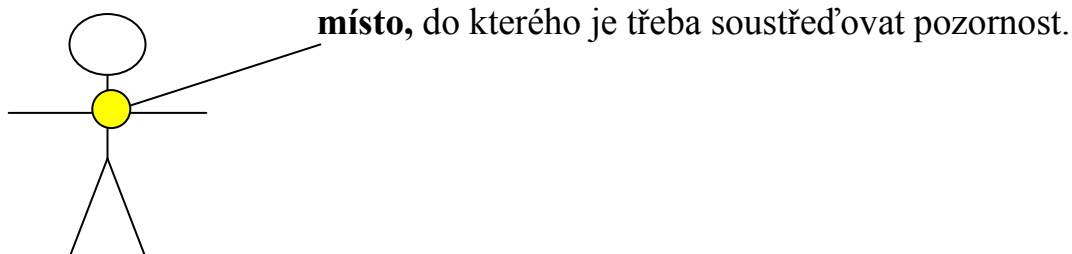
Z toho vyplývá jedna věc (praktický dopad): Jestliže se bavíš s nějakým člověkem, nebo kdokoliv z nás a on ti odhaluje svoji moudrost, tak věz, že každá idea, každá myšlenka a každá moudrost má za sebou (předchází ji) určitá láska. Každá láska má svoji odpovídající moudrost. Takže věz, že když ti někdo odhaluje nějaké své negativní myšlenky (ideje), tak je to důsledek jeho negativního srdce (negativní lásky). Jestliže někdo projevuje určitou vůli, tak vězme, že v pozadí této vůle je určitá moudrost. Jestliže někdo prosazuje pozitivní vůli, tak tam někde v pozadí to vyvolala nějaká pozitivní moudrost. A v pozadí jakékoliv lásky je určitá vůle. Toto je jeden ze dvou základních rytmů života. Láska, Moudrost, Vůle, Láska, Moudrost, Vůle atd. Jinak život nefunguje.

Hlavní technika k uvědomění si Boha v sobě – b)

Práce s pozorností:

Jestliže mám nějaké poznání, třeba se zajímám o Boha, hledám, co to je Bůh, co to je to pravé Já a tak, tak samozřejmě, že když se začneš bavit někde s lidmi, tak většina lidí ti nemůže rozumět, to je jasné. Ale to je to, co jsem nyní udělal za zkušenost, když tam někde polemizuji s jedním človíčkem a on si myslí, že je nejchytřejší a že všechno zná nejlíp, tak taky jsem se dopouštěl chyby, že když jsem viděl, že ty jeho myšlenky nejsou zcela správné, tak jsem chtěl do toho zasahovat a vyměňovat si s ním názory. Ale to je nesmysl! Protože **vy nesmíte stavět na teorii. Vy musíte stavět na praxi!** Praxe vám dá jistotu, dá vám klid a praxe je to všechno. A ta praxe je velice jednoduchá. Když já zde stojím, tak je to jenom o tom, že se naučím pracovat se svojí pozorností. Já se můžu dívat očima, můžu poslouchat ušima, ale také můžu silně pociťovat, jak se chodidly dotýkám podlahy. Když zaměřím pozornost do těchto chodidel, tak naprosto reálně cítím, že se dotýkám země. Pro mě to je fakt, žádná teorie. A nyní se jenom jedná o to, že já se musím naučit s touto pozorností pracovat. Čili já vám budu něco vykládat, musím sledovat myšlenky, které mám v hlavě, ale

pořád bych se měl učit a provádět (zkuste si to někdy, že ať děláte v životě cokoli, tak pořád musíte při tom myšlení, při tom vidění, cítit ten dotyk těch chodidel) - soustředit tuto pozornost. Toto se naučte, že ať se děje, co se děje, nikdy pozornost nepřestanete věnovat svým chodidlům, tomu pocitu, jak se dotýkáte země. Chápete, co vám tímto chci říct? Jestliže najednou uvidíte něco a to vás zaujme a vy přestanete věnovat pozornost těm chodidlům, tak ten pocit dotyku zmizne, jestliže svoji pozornost vrhnu na něco jiného, co jsem spatřil a bylo to zajímavé. Zkuste si to, věnovat se těm chodidlům a snažte se cítit ten dotyk. A když se pak naučím svoji pozornost vědomě rozdělit, že budu schopen najednou věnovat pozornost dvěma věcem, když se toto naučím – mít pozornost vědomě rozdělenou, tak udělám to podstatné: **Nebudu tu pozornost věnovat chodidlům, ale budu ji věnovat tomuto místu (oblast nad hrudníkem).** Naší snahou by mělo být to, že ať se děje, co se děje, co mi sdělují oči, co mi sděluje sluch, co mi sděluje mozek, tak nikdy nesmíte dopustit, aby ve vás zmizela (se ztratila) pozornost věnována této hrudní oblasti. **Za všech okolností musíte svoji pozornost obrátit tam – do této hrudní oblasti. Toto je nejdůležitější místo našich životů.** Protože když se vám jednou začne odhalovat Pravda, tak to bude v tomto místě, nikde jinde ta Pravda nebude. Svoje pravé Já můžete najít jedině zde. Myslím projevená, odhalená, prožívaná Pravda, nemyslím ta myšlenkově pochopená. Vlastní prožitek Pravdy je vždycky v tomto místě. Proto musíte neustále vyhlížet do tohoto místa a čekat na Toho, který přijde:

Zkontrolujte si to během dne, jsem úplně vytažený do očí? Jsem úplně vytažený do mozku? Jsem úplně vytažený do sluchu tak, že tady (v tomto místě) nezbylo nic z mé pozornosti? A když to zjistíte, že jste z pozornosti utekli, tak je třeba se tam (do tohoto místa) ihned vrátit. Musíte chodit a ten pocit v hrudi musí být tak reálný jako ten pocit chodidel. **Pocit v hrudi musí být přítomen ve všem, co vidíte, slyšíte, myslíte. A když s tou pozorností tam budete pořád, tak tato (hrudní) lokalita se začne čím dál více zahřívát a najednou začnete cítit, jak do vás čím dál více vstupuje Lásky. Je to velmi krásný pocit. A když tento krásný pocit začnete prožívat, tak začnete mít vlastní zkušenost, že v životě už nemůžete najít nic krásnějšího. Život vám sice nabízí spoustu zajímavých věcí, nabízí vám spoustu různých lákadel, nabízí vám spoustu věcí, kterých byste chtěli někdy v životě dosáhnout, ale nikdy nemůže mít nic větší hodnotu, nic jiného vás nemůže učinit tak šťastnými jako právě tento krásný pocit v hrudi.**

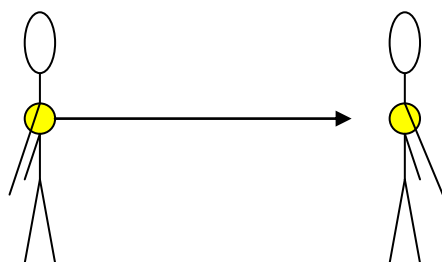
A když to začnete čím dál více zažívat a budete to trvale zažívat, tak začnete mít najednou pocit, že ten, kdo se dívá, je vaše srdce. Ten, kdo slyší, je vaše srdce a ten, kdo myslí, je vaše srdce. Vy se naučíte dívat srdcem, poslouchat srdcem a myslet srdcem.

Ale hlavně: Jestliže toto místo se začne stávat trvalou realitou vašich životů, nastoupí úžasná věc: **Protože když začnete to místo v sobě cítit, tak zjistíte, že totéž místo cítíte i v jiných lidech.** Vy nemusíte vnikat do srdce jiného člověka, vnikněte (oživte, zpřítomněte svoje vlastní srdce) do svého srdce a najednou zjistíte, že jste zpřítomnili srdce všech lidí. A když se takto jakoby ukotvíte ve svém srdci, tak potom, když s někým sedíte v restauraci nebo kdekoli jinde, já se mu můžu dívat do očí, můžu poslouchat jeho myšlenky, ale pořád musím vnímat (poslouchat) svoje srdce, v ten moment vnímám jeho srdce a teď začnete cítit velký rozkol v tom člověku: Budete vnímat, že on vám sice něco sděluje svým mozkem, mohou to být velice zajímavé myšlenky, ale v tomto nejdůležitějším místě to má mrtvé! Budete najednou vidět, protože když svoje srdce vnímáte, tak vnímáte i srdce toho druhého člověka a zjistíte, že to jeho srdce spí. A v ten moment ho přestanete brát vážně. Ať mi říká nějaké pravdivé a krásné myšlenky, ať mi říká hlouposti, ať si o mě myslí, že já jsem hlupák, kdyby se náhodou dozvěděl, jaké mám názory, ale jestliže já cítím, že tady (v tom mém nejdůležitějším místě) to žije a tam (u něho) je to mrtvé, tak ten člověk mi nemá co nabídnout a taky vím, že on není v pohodě, kdežto já to reálně zažívám a jsem v pohodě, tak co on mi může nabídnout. Co on mi může ještě říct, když já cítím, že jsem v Pravdě a on je v omylu.

Takže z toho praktického hlediska toto je velice důležité: **Neustále svoji pozorností být v tomto místě. Nedopustit, aby něco ze světa na mě působilo tak silně, abych tuto pozornost v tomto místě přestal vnímat.** Když se tam budu tou pozorností snažit trvale ukotvit, začne se to zahřívat a začnu tam najednou postupně cítit čím dál větší Lásku. **A když už s tou Láskou skoro trvale chodím, tak potom přichází ten závěrečný krok: Musím cítit, že to není jenom Láska, ale je to Láska, kterou Někdo ke mně cítí, je tam živá Bytost. Potom si klidně můžete představovat, udělejte si ve své představivosti mentální představu sami sebe a tuto představu si promítněte zde – do tohoto místa. A teď se snažte jenom procítit, uvědomit si, že vždycky jsem to byl Já – uvnitř člověka, který toho člověka jenom používal. Vy se musíte naučit procítovat, že Já jsem Bytost, ta reálná Bytost, to, co jsem, jsem Já – reálná Bytost v hrudi svého člověka.** To je to vyvrcholení. A když to začnete čím dál intenzivněji procítovat, že Vás (vnitřní Já) nikdo nevidí, neboť oni vidí vaše tělo, ale ne Vás, protože Vy jste ta Bytost, která je (uvnitř) v hrudi člověka.

Pokud by někomu dělalo problémy být se svou pozorností pořád v tomto místě (v hrudi), tak se vraťte k těm chodidlům, protože to je celkem reálné. Když budete chodit a když budete vykládat, mluvit, tak věnujte pozornost tomu pocitu, že se dotýkáte svými chodidly země. To je naprosto reálný pocit. Když

se toto naučím – vědomě věnovat část pozornosti tomu a část pozornosti tomu, tak ji nevěnujte už těm chodidlům, ale věnujte ji do tohoto místa v hrudi. A to je potom svým způsobem legrační, protože když si tu Bytost začnete uvědomovat v hrudi a budete zažívat, že tam ta živá Bytost je a že to jste Vy, tak najednou se podíváte na jiného člověka a přesně to samé platí i tady, v tomto případě: Když cítíte svoje srdce, tak začnete cítit srdce i jiného člověka, když si uvědomujete tu Bytost, která je v hrudi člověka a to, že tou Bytostí jsem já, tak zjistíte, že v hrudi jiného člověka je taky živá Bytost. A najednou se začnete „smát“: Komu jsem já vždycky věnoval pozornost, vždyť ti lidi vůbec nejsou lidi, to jsou jenom nástroje, ta skutečná Bytost je až v jejich hrudi, Tu musím vnímat a s Tou musím komunikovat, k Té musím něco cítit! Když si začnete uvědomovat realitu své vlastní živé Bytosti, tak se vám otevrou oči a začnete vnímat i realitu jiných bytostí (lidí). A právě proto, když jsem říkal, že Moudrost je cesta, po které může chodit Lásky, ale ne obyčejná cesta, ale že to je cesta, která vede k Cíli, tak jsem říkal, že vyobrazení této Moudrosti (cesty) jsou tepny, tak vy se právě potom musíte naučit udělat tu věc, že si musíte vytvořit tuto tepnu, ale vy si nevytvoříte tuto „tepnu“, ona přijde sama, a tato tepna vede takto:

To je ta jediná správná cesta (tepna).

V hrudi je Zdroj, ten Zdroj něco ze Sebe vyzařuje a takto směřuje touto cestou („tepnu“) k jinému člověku. **To je vlastně vyvrcholení veškeré duchovní cesty – když se naučíte ve svém životě navazovat vztah svým srdcem k srdci jiného člověka.** Protože v tomto srdci je živá Bytost, v srdci jiného člověka je také živá bytost a přece účelem je, aby se stýkali dvě živé Bytosti, ne nějaké dvě představy!

Věřte mi, v konečném důsledku je to tak, že proč si myslíte, že lidi jezdí někde do přírody a když už jim nestačí Beskydy, tak jezdí někde po světě a vyhledávají nějaké nádherné přírodní scenérie? Oni to dělají proto, protože chtějí do sebe dostat krásný pocit. A příroda jim ten krásný pocit přináší. Ale jestliže jednou objevíte tento krásný Svět v srdci, tak vám bude úplně jedno, kde se bude vaše fyzické tělo nacházet. Vy budete zažívat, že nic krásnějšího neexistuje, než tento nádherný Svět ve vás. K Tomu už nemůžete nic přidat. I ta krásná příroda vám nemůže dát něco více, než To, co cítíte ve svém srdci. Můžete k tomu přidat jenom jednu věc, že o tuto Krásu, kterou máte v tomto místě a budete Ji zažívat, se budete snažit podělit s jinou bytostí. Když si své srdce uvědomujete a právě tu Bytost, která tam je, tak pochopíte, že 99% lidí chodí a tento Svět v nich je mrtvý, oni si Ho neuvědomují. Takže budete cítit hlavně vaši potřebu, protože když jste To oživili v sobě, tak samozřejmě

nebudete chodit a něco rozkřikovat po ulici, ale to se dělá takto, protože hlavní vaše potřeba bude – oživovat své bratry, protože všichni jsme duchovní bratři, tak to se dělá tak, že když budete vlastně mistři vědomé rozdvojené pozornosti, že si sednete někde v restauraci, v práci či kdekoli jinde, kde budete s někým v kontaktu, on třeba má nějaké problémy nebo vám jen chce něco říct, chce se s vámi bavit a vy se budete bavit s ním, normálně, lidsky, **nemusíte řešit nějakou mystiku a filozofii, ale vy, když se s ním budete bavit, tak začnete věnovat zvýšenou pozornost tomuto místu (v hrudi). A čím více věnujete zvýšenou pozornost tomuto místu, tak vaše (duchovní) srdce začne čím dál více pracovat. A vy začnete vyzařovat z tohoto srdce energii (Lásku). A vy už víte, že je důležité mít tuto „tepnu“ (od srdce k srdci), tak začnete věnovat pozornost současně srdci toho jiného člověka, vy si ho začnete uvědomovat. Bavíte se s ním třeba o počasí, bavíte se s ním o mobilech, ale vědomě začnete bombardovat jeho srdce. To je ta skutečná práce. Vy mu nemusíte říkat žádnou myšlenku o Bohu, nic o pravém Já, ale bombardujte jeho srdce! To je to největší, co můžete udělat pro druhého člověka, že se skrze své vlastní oživené srdce budete snažit oživovat srdce jiného člověka. A nemyslete si, ten člověk, to je jenom obal, ten nic netuší. On jenom bude mít pocit z vás, bude si myslet, že s tím člověkem (s vámi) je dobré být v kontaktu, v jeho přítomnosti se bude cítit dobře. Ale hlavně ta skutečná Bytost je v jeho srdci a Ona vás sleduje a Ona ví, že to děláte a Ona (tato jeho vnitřní Bytost, toto jeho pravé Já) potom také začne klepat na jeho mozek: Polož mu otázku, proč se tak dobře s tebou cítím? A sám začne i myšlenkově toužit po tom, v čem je ten figl. Čili nejdříve zpracuje jeho srdce (první krok) a druhý krok bude, že pak on sám bude chtít vaši Moudrost. A když mu odhalíte svoji Moudrost, tak potom nastoupí jeho Vůle, aby tuto Moudrost začal uplatňovat, čili aby po těchto cestách kráčet ve svém životě. A když to bude dělat, tak do něho vstoupí taky ta Lásku. Takže to opravdu není žádná věda, nikdo nemusí studovat desítky nějakých mystických a filozofických knih. Celá pointa spočívá v tom, co bylo nyní řečeno.**

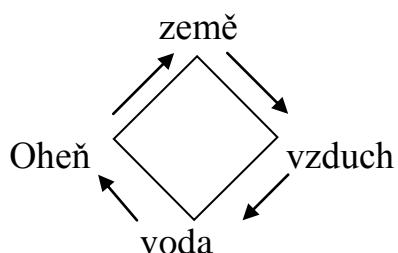
Zopakujeme si to:

50% pozornosti věnuji očím, všem smyslům, myšlenkám, pocitům a druhou půlku své pozornosti pouze srdci. Srdci 50% a všemu ostatnímu zbývajících 50%. Neustále jsem svojí pozorností obrácen do tohoto místa. Když se to tam začne zahřívat a do vás začne vstupovat Lásku, začnete si uvědomovat, že cítíte srdce jiného člověka. Stejně poznává stejné. To je základní princip. A tehdy pochopíte, že je velmi důležité, a to je jedno, klidně se můžete bavit, o čem chcete, ale **když to srdce máte aktivované, tak svým srdcem se opírejte do jiného člověka** a tím ho teprve začnete dostávat na tu správnou stranu. Po určité době on sám se začne ptát, co za tím je, jak je to možné, co se tady odehrává, že najednou se ve mně něco děje!

Vrátíme se k tomu, co jsem chtěl zde říct: Probrali jsme si jeden rytmus (v trojúhelníku) a nyní se vrátíme k tomu druhému rytmu, který souvisí se čtverností:

Podstata čtverce:

Čtvernost popisuje velice významný mechanismus života. Čtvernost nám ukazuje vztah mezi čtyřmi živly:

Víme, že posloupnost, jak probíhá mezi 4 živly, je následující: Oheň, země, vzduch, voda, a zpět k Ohni.

Takže znovu si rozebereme všechny čtyři živly a něco přidám k tomu, co ještě nebylo dostatečně jasně řečeno:

Oheň:

Mnoho krát jsem se snažil vysvětlovat, co Oheň vysvětluje, ale nevím, jestli to bylo dostatečně dobře pochopeno.

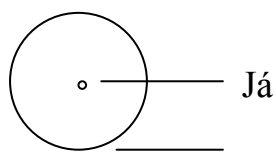
Oheň symbolizuje Ducha. Ale když řeknu, že Oheň symbolizuje Ducha, tak to musím upřesnit, protože Duch má hodně podob. **Oheň totiž symbolizuje určitý stav Ducha.**

Vzpomeňte i na určité výroky Ježíše Krista: Nikdo nemůže k Otci, než skrze Mne. Další výrok: Veškerou Moc na nebi a na zemi předal Otec svému Synovi. A nebo: V Synovi je veškerá radost Otce (to je důležitý výrok). Jak tomu rozumět?

Stav Ducha – Boha, který se nazývá Otec, je stav Ducha, kdy existuje prožitek Já Jsem. To je stav, kdy si uvědomujete živé Já a toto živé Já nemá žádnou podobu, Ono jenom Je. Přesněji to nelze vyjádřit. Nehleďte za tím vůbec nic složitého, protože když tento stav zažijete, tak najednou budete zažívat pocit Já Jsem: Je tady živé Já, které existuje. Vy si najednou začnete uvědomovat, že vy jste Někdo, Kdo prostupuje veškerý prostor. Místo toho, co nyní zažíváte, že já jsem tělo (to si ale myslíte), tak se začnete zažívat v Pravdě, protože když si uvědomíte, že jste živá Bytost, která je neviditelná, která nemyslí, necítí, nemá žádnou podobu, jenom je živá a Je, nemá tvar, nic. Budete Někým, Kdo prostupuje nekonečno. To je Já Jsem. V tomto stavu si uvědomujete živé Já, které pouze Je. Toto živoucí Já je všudypřítomné, věčné a jediné v celé nekonečnosti a je podstatné, že toto Já Jsem (Otec) je naprosto oproštěné od jakékoliv tvorby. Ono nemá s tvorbou vůbec nic společného. Proto stav Ducha, který nazýváme Otec je mimo vše, tedy taky mimo tuto trojjedinost, kterou jsem tady předtím popisoval a také mimo čtvernost, nemá s tím vůbec nic společného. A to je právě to, že jak je např. ta kniha, jestli ji někdo četl – Moc přítomného okamžiku, tak oni jsou nějací hledači, kteří se do tohoto stavu Otce chtějí dostat. Protože tím, že toto Já Jsem je oproštěno, osvobozeno od jakékoliv tvorby (od stvoření), tak když se do toho dostanete, tak nemáte žádné starosti.

Tam není žádná myšlenka, žádný pocit, žádná hmota, žádné tělo, tam jenom jste živí a existujete. Takže pro mnoho lidí, kteří jsou utrápeni ve svém životě, v životě nedělají nic tvůrčího, tak to je takový útěk, protože tam nacházejí své spočinutí (v přebývání v tomto stavu Já Jsem). Ale pozor na to: Nikdo nemůže k Otci, než skrze Mě a veškerá radost Otce spočívá ne v Otci ale v jeho Synu. To si vysvětlíme dále.

Teprve, když toto Já Jsem opustí svoji všudypřítomnost a zkoncentruje se do jediného bodu, vzniká stav Ducha – Boha, který se nazývá Syn. Představte si, že tento kruh je nekonečnost (všudypřítomnost) a všude v tomto kruhu je Já Jsem, to je všudypřítomné Já Jsem – to je stav Ducha, který se nazývá Otec:

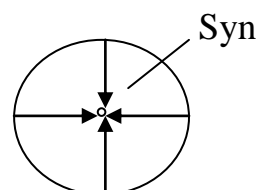

Já

Jsem

(Otec)

Ale jestliže toto Já Jsem se zkoncentruje do jednoho bodu, snažte se to lehce vycítit, že nekonečno se stáhne do 1 bodu:

Syn

Teprve Já Jsem zkoncentrované do jednoho bodu je příčinou vzniku veškerého stvoření. Ne ten kruh, ten nic není schopen stvořit (tato nekonečnost, toto živé Já Jsem), teprve, když se Já Jsem stáhne (zkoncentruje) do jednoho bodu a to je stav Ducha, který se jmenuje Syn (Kristus), teprve tento Bod je schopen tvořit. Teprve Já Jsem zkoncentrované do jednoho bodu je příčinou vzniku veškerého stvoření. **Já Jsem je Bůh – Otec a nemá jako takový se stvořením nic společného. Teprve když Já Jsem (Otec) se zkoncentruje do jednoho bodu, vzniká Bůh – Syn. Tento Bůh – Syn se jmenuje Kristus a teprve tento Kristus je Bůh – Stvořitel, který je příčinou veškerého stvoření.** Chápete, co je tím míněno? My jsme v tomto stavu součástí stvoření. To je velice důležité na duchovní cestě pochopit:

OTEC	je	Já Jsem (všudypřítomný, nekonečný, živoucí, věčný)
SYN (Kristus)	je	Já Jsem zkoncentrované do jednoho bodu (Stvořitel)
STVOŘENÍ (jakékoliv povahy) děkuje za svou existenci Synu, ne Otci.		

Proto nikdo nemůže k Otci, než skrze Syna (Krista), protože Kristus je teprve Stvořitel stvoření. Takže jestliže si někdo myslí, že se dostane do Já Jsem a že by obešel Krista, tak se velice plete. To nejde. Nebo jde to, on se může dostat do určitých stavů vědomí, ale jsou to falešné stavy vědomí, nejsou to ty pravé stavy vědomí.

Dotaz posluchače: Říkal jsi, že ten stav Já Jsem je nejjednodušší zažít. Já jsem to pochopil tak, že ty jsi nejdříve zažil stav Já Jsem a potom až osobního Krista.

Odpověď J.P.: Ano, já jsem to říkal, ale to je další věc. Když to zažíváš, tak pro tebe je to dominantní prožitek – toto Já Jsem. Ale kdybych byl bedlivější, tak bych zjistil, že bych tento zážitek nemohl dosáhnout, kdybych neprožíval současně tohoto Krista: Protože ten Kristus byl sice v pozadí, nechal mě, ať

mám ten dominantní prožitek toho Já Jsem, ale On tam spolupracoval s tím, akorát On byl trošičku víc v pozadí. Ale bez Něho to nejde. A řeknu ti ještě takovou věc, to jsem zažíval nedávno: Ty se můžeš snažit napojit se a uvědomovat si to Já Jsem, zažíváš to a nemusíš si uvědomovat Krista. Ale zapomeň na všudypřítomné Já Jsem a nedívej se na to Já Jsem, že to je něco cizího, to jsi ty, ale zaměř se jenom na přítomnost té světelné Bytosti (světelného Krista) v srdci a když Ho začneš cítit (vidět Ho v sobě), tak ta všudypřítomnost tam bude úplně automaticky. Poznej Syna a suverénně poznáš i Otce. Ale poznej Otce a nemusíš znát Syna.

Takže tento Bůh se jmenuje Kristus a tento Kristus je Bůh – Stvořitel, který je příčinou veškerého stvoření. Jak jsem již říkal v minulých seminářích, představte si, že Někdo, Kdo je všudypřítomný a nekonečný, se stáhne do jednoho bodu. Tím vznikne nekonečná Energie. Takže nekonečná Energie (Moc) není v Otci, ale v Jeho Synovi (Kristovi). Proto Bible říká: Veškerou Moc na nebi a na zemi předal Otec svému Synu. Syn je stav Otce, který sám sebe stáhnul do jednoho bodu. Otec je stav Ducha, Syn je taky stav Ducha, je to pořád tatáž skutečnost, akorát ve dvou stavech. V jednom stavu je všudypřítomný a v druhém stavu je zkoncentrovaný do jednoho bodu. Stav, kdy je všudypřítomný, to je stav – Otce a stav zkoncentrování se do jednoho bodu je stav – Syn (Kristus). Takže nekonečná Energie (Moc) není v Otci, ale v Jeho Synovi (Kristovi). Takže doufám, že nyní už budeme rozumět tomu, když v Novém zákoně je psáno: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh, skrze toto Slovo všechno učiněno jest a nic není, co by nebylo Jím učiněno. A toto Slovo přebývalo mezi námi, ale svět Jej nepoznal. To je to Světlo, které osvětluje každého člověka, přicházejícího na tento svět. Takže ten, kdo přišel na tento svět, nebyl Já Jsem, Ten je úplně odtažitý od tvorby, ale na svět přišel Kristus, to je ten stav Boha, který se jmenuje Syn, čili v Ježíši přišel na svět Stvořitel vesmíru – Kristus (aspekt Syna). To je to Světlo, které osvětluje každého člověka přicházejícího na tento svět, protože víte co se stane, když toto Já Jsem se stáhne do jednoho bodu (Syna)? Vzniká Světlo. Každý má ve svém srdci právě tuto světelnou postavu (svého Krista). To je to vaše Světlo, které vás osvětlovalo a bude osvětlovat neustále, to je to vaše pravé Já, které sídlí ve vašem srdci. Takže v tomto vylíčení je Bůh ve stavu Otce a to Slovo na počátku je Bůh ve stavu Syna (Krista). To Slovo, které bylo na počátku, to je ten Syn. Každý člověk, jakožto i vše ostatní ve stvoření, je stvořeno ne Otcem, ale Kristem (Synem). Proto musí každý člověk v první řadě hledat Krista – Božího Syna, protože to je jeho Stvořitel. Zde je důležité vědět toto: Toto Já Jsem (Otec) má těchto bodů, do kterých se zkoncentruje – mnoho. Takže Synů Božích – Kristů je mnoho, ne jenom jeden. Správně by se mělo říct, že Kristus je přímo duchovním srdcem každého člověka, ne že jako ve vašem srdci žije Kristus, ale Kristus je přímo toto duchovní srdce, On je přímo Střed vaší bytosti. Takže až si lidé uvědomí ve svých srdcích své Kristy – Syny Boží, tak si uvědomí, že všichni jsme božští bratři a sestry, že všichni jsme synové a dcery jednoho Boha,

že i Ježíš Kristus je náš bratr, ale jakoby náš starší bratr. Když všichni si uvědomíme tu zářivou postavu (Bytost) ve svém srdci a kdybychom zde byli shromážděni (jako všichni tito synové Boží), tak zjistíme, že Kristus, ten Syn Boží, který žil v srdci Ježíše, nás nějakým způsobem převyšuje. Takže i když je to náš bratr, který pochází ze stejného Otce jako my, tak stejně je to Jeho nejvyšší Boží Syn. A to jsem vám vysvětloval, že si představte, že On je ten kotouč, ten Kristus, který žil v Ježíši a my jsme jenom určité Jeho aspekty.

Nyní dávejte dobrý pozor: **Vztah Otec a Syn můžeme posuzovat z několika hledisek:**

1. hledisko: Směr od Boha ke stvoření

Je Bůh Otec (Já Jsem), který je mimo veškerou tvorbu.

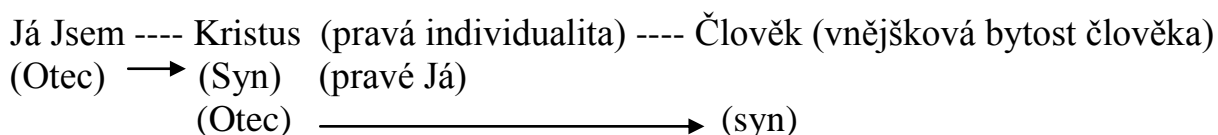
Je Bůh Syn (Kristus), který je Stvořitelem veškerého stvoření.

A je člověk. Takže můžeme říci, že otcem člověka není Bůh (Otec), ale Bůh Syn – Kristus. Když si vezmeme, že jsme součástí stvoření, tak naším otcem není Otec, naším otcem je Bůh Syn, protože On nás stvořil. To jsem vám vysvětloval:

Když Kristus je Syn Boží, tak pro nás, protože On nás stvořil, On je náš Otec. Pro člověka je Otec Kristus. A Otec – to je náš dědeček.

Obecně můžeme říci, a to je jasné a logické, že Otec je to, co je počáteční a Syn je to, co následuje.

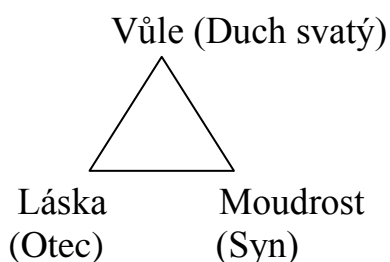
Já Jsem je Otec, když se Já jsem stáhne do jednoho bodu a změní se v Krista, tak to je Syn, ale protože teprve tento Syn stvořil vesmír, takže vlastně On je Otec vesmíru a všechno, co je ve vesmíru, je vlastně synem vůči svému Stvořiteli. Takže už budete chápat, když Kristus jednou o Sobě říkal, že je Syn Boží, to měl na mysli, když mluvil z pozice Krista a někdy zase mluvil, že je synem člověka, to zase, když mluvil z pozice svého lidství (své vnější osoby).

Nemyslete si, že můžete oddělit stav Ducha, který nazýváme Otec a stav Ducha, který se nazývá Syn (Kristus). To není tak, že by Já Jsem bylo nějakou dobu bez svého Syna a že by Syna stvořil v určitém okamžiku. Ne. To jsou dva stavy jednoho a toho samého Ducha, které jsou věčné. Otec je věčný, ale Syn je také věčný. Já Jsem nikdy nebylo ve stavu, že by netvořilo. Já jsem má neustále v sobě Syna. Kristus nevznikl, když řeknu Boží Syn, jakože si někdo pomyslí, že teprve v určitém okamžiku se Já Jsem stáhlo do jednoho bodu a změnilo

samo sebe v Krista. Ne. Tyto dva stavy existují pořád, současně, jsou věčné. Takže to je jedno hledisko stavu Otec a Syn.

2.hledisko: Otec a Syn v trojjedinosti Boha - Stvořitele

To už jsem vám taky říkal. Já Jsem Otec je bez přívlastků. Teprve Kristus – Bůh Stvořitel je jeden a současně trojjediný. Když se bavíme o trojjedinosti, tak to se netýká tohoto Otce, ale to se týká Krista, toho Boha, který se stáhnul do jednoho bodu. Trojjedinost se týká Krista, ne Já Jsem. Takže tato trojjedinost, mluvil jsem dnes o tom, je Láska, Moudrost, Vůle:

A protože u Boha – Stvořitele (Krista) vše začíná Láskou, můžeme říci, že Boží Láska je Otec, Boží Moudrost je Syn a Vůle Boha Stvořitele je Duch svatý. Otec je ten počáteční jakoby a Syn je to následné.

Dotaz posluchače: To je nový pojem teď – Duch svatý.

Odpověď J.P.: Proč?

Pokrač. dotazu: Do teď mi je všechno jasné, s nadšením jsem tě poslouchal. Ale nerozumím tomu – Vůle – Duch svatý.

Odpověď J.P.: Bůh je jeden a současně trojjediný. Bavím se o Bohu - Stvořiteli.

Pokrač. dotazu: To je katolická záležitost, ne? Otec, Syn a Duch svatý.

Odpověď J.P.: Já jsem použil to, co oni říkají, když budeš někdy s nějakým křesťanem, abys věděl, o čem mluví. On to sice neví, o čem mluví, on bude používat tyto tři názvy – Otec, Syn, Duch svatý, ale neví, o čem mluví, a já ti říkám co to je. U Stvořitele (Krista) začíná vše Láskou, tak je to stav Otce, za Otcem následuje další krok, což je Moudrost, to je stav Syna a to uskutečňování...

Pokrač. dotazu: Já bych ale čekal, že na tu vůli napíšeš – člověk, aby to bylo v duchu toho předchozího.

Odpověď J.P.: To první hledisko bylo jakoby od Boha ke stvoření. Tam byl Otec (stav Ducha Já Jsem), druhý byl Syn (Bůh Stvořitel) a třetí byl člověk. Ale nyní se zabýváme jenom rovinou (trojjediností) Syna.

Odpověď posluchače: Ano, chápu.

J.P.: Když někdy uslyšíš Bůh (v tomto druhém hledisku) – Otec, Bůh – Syn, že ten Bůh – Stvořitel je jeden a současně trojjediný a ta jeho trojjedinost, což je Láska, Moudrost, Vůle, protože u Boha všechno začíná Láskou, tak je to otcovský aspekt, následuje Moudrost (Syn) a vlastní uskutečňování, co chce Láska a způsobem, jak to chce Moudrost, to uskutečňování je Duch svatý. Proto jsem říkal, že hřích proti Otci může být odpouštěn, jak říká Bible, protože Láska neustále odpouští, hřích proti Synu (Boží Moudrosti) může být také odpouštěn, ale hřích proti Duchu svatému nikdy, protože co chce Boží Vůle, tak to se musí

stát. Proti tomu není uhnutí. To je důležité pochopit, protože v těch duchovních stavech je tolik zmatků a já doufám, že už máte trošičku představu, jak to je.

Další věc: To jste vy (Otec), to jste taky vy (Syn) a to jste taky vy (člověk). Ani jeden z těchto aspektů nesmíte vnímat, že to je něco odlišného. Když jsem popisoval tyto stavy, to je váš určitý stav, to je když zažíváte stav Já Jsem, další stav je, kdy si uvědomujete stav, že jste ta světelná Bytost v lidském srdci a toto je, když se uvědomujete jako vnějšková bytost (člověk). To jsou všechno tři různé stavy vaše, ne někoho. Nehovořil jsem o někom odlišném, že to je někdo od vás oddělený, to jste vy a tři různé vaše stavy. To jsou tři stavy pořád jednoho jediného Já a tímto Já jste vy sami.

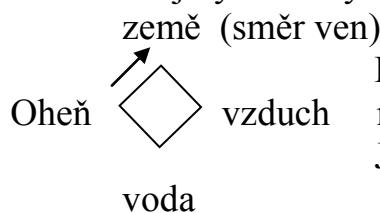
Dotaz posluchačky: Takže Duch svatý je synonymem stvoření.

Odpověď J.P.: Podívej se, Kristus (Syn Boží – Bůh Stvořitel) si hlavně uvědomuje svoji Lásku a chce tvořit, chce to svoje štěstí někomu sdělit. Ale On je jakoby sám, tak si musí někoho stvořit, takže Moudrost ukáže cestu, jak to může proběhnout, ale Vůle je teprve to: Budiž Světlo! Ta Vůle to teprve uskuteční. Láska chce, Moudrost ví, jak na to a teprve Vůle to udělá. Budiž Světlo nebo-li Budiž stvoření to je tady tohle – Budiž (Vůle) a proto to bude. Bůh (Kristus) vyzáří své obsahy směrem ven (z trojúhelníku) a vzniká čtverec (stvoření).

Takže po tomto důležitém vysvětlení doufám, že každý bude vědět, že živel Oheň nesymbolizuje Ducha ve stavu Otce (Já Jsem), ale Ducha ve stavu Syna Božího (Krista) - Boha Stvořitele. Je to Bůh – zahuštěný, zkoncentrovaný do jednoho bodu. To je Oheň – symbol Ohně. To znamená, že Kristus v srdci člověka je jeho pravé Já, jeho pravá totožnost, jeho pravá individualita. Takže Oheň symbolizuje to, co je v člověku skutečně živé, všechny ostatní složky jsou pouze oživovány. Oheň – váš Duch (Kristus ve vašem srdci) je opravdu živý a další složky jako je mentalita, emotivita, tělo, jsou jenom oživovány tímto Kristem, nemají svůj vlastní život. Je velice dobré si tyto podoby (stavy) jednoho Ducha uvědomit. Druhý v pořadí od Ohně (ve čtverci) je živel země.

Země:

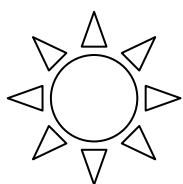
Věnoval jsem tomu celý pátý seminář, ale zde bych jen doplnil a zase trošičku jinými slovy: Co je v nás živé (jediná živá složka)? Oheň. Každá živá skutečnost (Oheň) má jednu základní potřebu a sice – chce se zviditelnit. Ještě přesněji řečeno: Každý život má nutnost se zviditelnit. Pouze to, co je mrtvé, nemá potřebu se zviditelňovat. Když někdo zemře, tak se jeho tělo rozloží a zmizne. To není ani potřeba, to je nutnost života – se zviditelňovat. Zviditelňovat – jinými slovy znamená: ze sebe vystupovat směrem ven:

Kdybyste ze sebe nevystoupili směrem ven, tak se nezviditelníte.

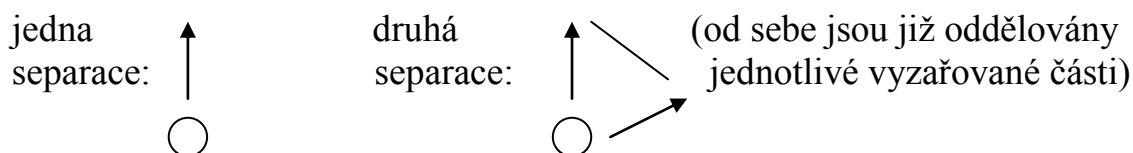
Jak jsem říkal, to, co je živé v každé bytosti, je tvůrčí Duch – Kristus. Tento tvůrčí Duch je vždy

to nejnaternější v každé bytosti, tedy její samotný Střed, a když řeknu Střed, myslím srdce, to jsou dvě slova pro jedno a to samé. Centrum vaší bytosti je vaše srdce. Když se chce tvůrčí Duch zviditelnit, je to to samé, jako když řeknu, že nastává působení směrem ven. Když tvůrčí Duch, to znamená – naše pravá Individualita – chce působit směrem ven, musí k tomuto mít vhodný, příslušný nástroj – vnější tělo a toto tělo je umístěno do jemu odpovídajícího vnějšího prostředí. Živel země proto symbolizuje proces zviditelňování, proces, při kterém nastává působení směrem ven. Takže bychom měli nyní chápat, proč za živlem Ohně (tvůrčí Duch) je druhý v pořadí živel země čili zviditelňování se. Ještě však, než přistoupíme k živlu vzduchu, musíme si uvědomit následující věc: A to je důležitý moment, který se týká také živlu země (procesu zviditelňování se). Jestliže tvůrčí Duch – Kristus – Syn Boží – naše pravé Já představuje Ducha, který je zkoncentrovaný do jednoho bodu, co nastane, když se začne zviditelňovat (působit směrem ven)? **Každý proces zviditelňování (externalizace) je ihned spojen s procesem separace.** Jednobodová skutečnost (Kristus), to je vaše pravé Já – vaše pravá Individualita a jestliže se tato živá skutečnost začne zviditelňovat směrem ven, okamžitě nastává separace – rozdělování. Přesněji řečeno: Proces zviditelňování je přímo procesem separace:

Proces zviditelňování způsobuje rozdělování. Jednak se odděluje to, co z tohoto Středu vystoupilo ven (bylo vyzářeno) a to, odkud to bylo vyzářeno. Zde vzniká jedna separace a potom zde vzniká separace mezi dvěma skutečnostmi, které byly vyzářeny ven.

Takže to, co bylo vyzářeno, je odděleno od svého Zdroje, a jednak je separace mezi dvěma obsahy, které byly vyzářeny z jednoho Zdroje:

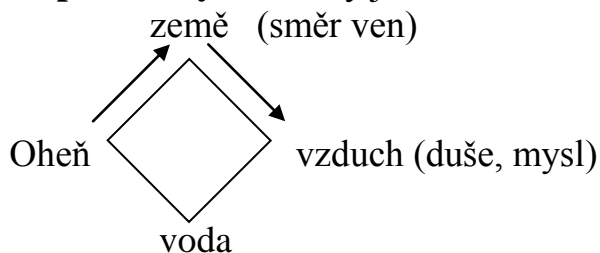

Když pochopíme tento princip, že proces zviditelňování způsobuje separaci (oddělování), bude nám jasné, že jestliže někdo se silně ztotožní z vnějškem, tak se silně ztotožní s procesem separace – rozdělenosti a to je příčinou sobectví. Protože člověk, který se hodně ztotožní s hmotou nebo-li s vnějškem, tak se stává přímo separací. On bude už hájit zájmy jenom jedné, oddělené částice. Zbytek ho nezajímá. Teprve když někdo pochopí Krista v sobě, tak zjistí, že všechny separované části byly vyzářeny z jednoho Zdroje, takže ta separace je jenom zdánlivá, na povrchu, ale uvnitř jsme všichni sjednoceni v jedné skutečnosti, takže teprve duchovní člověk se může stát nesobecký. Ale člověk, který se ztotožní s vnějškem, je separován. Pro něho nabývá hlavní význam separace. Takže také můžete vidět, že jestliže společnost (systém), který preferuje soukromý majetek, tak je to systém, který preferuje separaci a hned

víme, jakého ducha takový systém je. A teď je důležité si uvědomit: To je skoro hra se slovíčky, ale velice důležitá, protože a všimněte si, že další v pořadí je vzduch.

Vzduch:

Každá živá bytost má potřebu se zviditelňovat, protože kdybyste se nezviditelnili, nikdo by o vás nevěděl a to je pro živou bytost nepřírozené, abyste byli živí a nikdo by o vás nevěděl, to je nemyslitelné, čili každá živá bytost chce, aby se o ní vědělo. I ten pes pořád musí štěkat, aby vyjádřil, že zde je. Pes nemusí štěkat jenom proto, že chce někoho postrašit, on štěká hlavně proto, aby na sebe upozornil. Štěkot je jeho zviditelňování se. Všechno živé se chce zviditelnit a nyní je důležité: **Co se zviditelnilo, tak chce mít podobu (něj. tvar).** Když už tedy jsem zviditelněný, tak chci být zviditelněný v nějaké podobě. To, co se snaží (Duch) zviditelnit, to, co vystoupilo z tvůrčího Ducha, musí získat podobu, čili tvar. Musíme si uvědomit, že **cokoliv může získat svoji podobu teprve v myslí.** A my jsme si už řekli, že mysl je to samé, co duše.

To jsou velice důležité principy: V Ohni, který představuje stav jednobodovosti, stav, kdy se Duch zkoncentroval do živého ohniska (Krista), nemůže být podoba, protože mít podobu znamená – vidět nějaký obraz, něj. myšlenku a myšlenka nemůže existovat ve stavu jednoty. Myšlenka může existovat pouze ve stavu rozdělenosti (dualitě).

Když se dostaneme do jednobodovosti: Jaký je rozdíl mezi traktorem? Dejte tomu nějakou myšlenkovou podobu. Nemůžete tomu dát nějakou myšlenkovou podobu, protože v jednobodovosti nemůže být podoba. A uvědomte si, že v tomto Ohni, protože každý tento Kristus (Syn Boží) je jedna Boží Idea a Idea je stav jednobohovosti, proto každá Idea touží mít nějakou podobu – myšlenku a chce se promýšlet. Pouze mysl může dávat Ideji podobu. Myšlenka (obraz) může existovat pouze ve stavu rozdělenosti. Jaký je rozdíl mezi traktorem? Žádný. **Teprve, když živel země způsobil proces zviditelňování (proces separace), začaly existovat oddělené skutečnosti.** Jak už bylo řečeno, jednak to, ze kterého něco pochází a to, co z něho vzešlo a dále nějaké jednotlivé skutečnosti, které pocházejí z něj. centrálního Zdroje (dva způsoby separace). Vyzářené a oddělené od svého Zdroje a potom jednotlivé oddělené části ode sebe. **Teprve, když existují navzájem od sebe oddělené skutečnosti (separace), může být v myslí (v duši) zobrazeno, jaký mezi nimi existuje vztah.** Uvědomte si tuto zásadní skutečnost. **Jakákoliv myšlenka je obraz**

v mysli, který zobrazuje vztah mezi navzájem oddělenými skutečnostmi. To je důležitý životní mechanismus. Jednota se musí rozdělit na jednotlivé části a teprve v mysli mezi těmito částmi vzniká nějaký vztah a vzniká myšlenka. Myšlenka je tedy jenom nějaký obraz, který popisuje určité vazby mezi vzájemně oddělenými skutečnostmi. To, co bylo nyní řečeno, má velký význam, protože tvůrčí Duch (Kristus) sám o sobě nemůže mít žádnou podobu, protože On sám představuje stav jednobodovosti. Kristus (naše pravé Já) musí nejdříve začít ze Sebe vyzařovat a tyto vyzářené obsahy musí vstoupit do duše (mysli), kde získávají svoji podobu ve formě nějaké myšlenky. V mysli nemůžou existovat nějaké obrazy (myšlenky), pokud není proces zviditelňování (externalizace), během kterého vznikají navzájem oddělené skutečnosti. To je důvod, proč to musí takto následovat - jednota – separace a vztah mezi těmito separovanými částicemi.

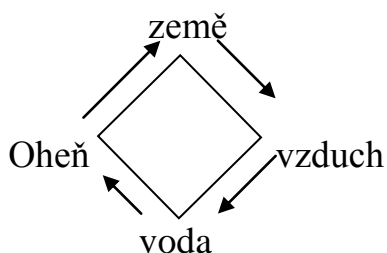
A to je zajímavá věc, nad kterou by každý člověk měl meditovat, protože víte, co jsem vám zde vlastně řekl? Většina lidí si myslí, že když se podíváte kolem sebe, že vidíte zemi. Vy ale nevidíte zemi. **Všechno to, co ve vás existuje, když se díváte očima, to je nějaká energie, která byla vyzářena z určitého ducha, tato vyzářená energie vstoupila do vaší mysli (duše), teprve tato energie ve vaší mysli získává nějakou myšlenkovou podobu, takže vy nevidíte skutečnost, která je někde vně. To, co vidíte, jsou obrazy ve vaší mysli. Nikdo nevidí stejnou skutečnost. To vyzářené je stejné pro všechny, ale každý ve své mysli tomu dá svou vlastní podobu.** Takže vy nevidíte hmotu, vy vidíte obraz ve své mysli. To, co vidíte, je energie, která je vyzařována z ducha, tato energie vstoupí do vaší mysli a teprve ve vaší mysli tato energie získává nějaké podobenství. Takže vidíte jenom obrazy ve své mysli. Člověk nevidí přímo skutečnosti, které jsou vyzářeny z tvůrčího ducha, vidí teprve obrazy ve své mysli, které jsou vyvolávány tím, že do mysle vstoupí tyto skutečnosti, které jsou z ducha vyzářeny. **I když může existovat jedna skutečnost, v každé mysli se může zobrazit jiným způsobem.** My můžeme vidět jednu tvář. Někomu se líbí, někomu ne. A to je právě dáno tím, že ta energie, která to vyzářila, je stejná, ale když to vstoupí do jednotlivé mysli, tak v mysli se to oděje do zvláštní podoby. To je velice důležitý poznatek. Přemýšlel jsem nad tím před dvěma měsíci, když jsem šel venku a najednou jsem opravdu viděl, když jsem se silněji napojil na to Já Jsem, že všechno kolem nás vůbec není hmota, to jsou obrazy v mysli, to je éterická skutečnost. Z toho vyplývá, že věci nejsou samy o sobě takové, jak se nám jeví, ale jsou takové, jaké vyvolávají obrazy v naší mysli. Když změníme myšlenky, které máme o určité věci, změní se tím i podoba dané věci. Potom vidíte, že je velmi důležité se naučit pracovat se svojí myslí, jinými slovy: naučit se myslet. Myslet znamená – pracovat s myslí. A pracovat se svojí myslí, to znamená, že produktem jsou myšlenky, tedy různé obrazy, které máme ve své mysli. Takže ne mysl zahodit, ale mysl používat jako fantastický výrobní nástroj, protože pomocí mysli můžeme vytvářet fantastické věci. Musíte si uvědomit, že vše,

co si uvědomujete kolem sebe, ale opravdu – vše, nevidíte to jako nějakou všeobecně platnou realitu, ale vše vidíte jako obrazy ve své vlastní mysli. A právě toto schéma (čtverec) vám to nádherně zobrazuje. Život vyzařuje něco ze sebe, nějaké energie, tyto vstupují do vaší mysli a teprve v mysli to dostává podobu ve formě myšlenkových obrazů. A tento mechanismus perfektně zvládnul Ježíš Kristus, protože On myšlenkou tvořil realitu. On už byl s Duchem tak sjednocen, že jenom pomyslel a krajina se změnila úplně v jinou krajinu pro všechny a trvale. Když to byla neúrodná krajina, tak On ji okamžitě změnil na krajinu úrodnou. On to přesně zažíval, že to je myšlenka v Jeho mysli, tak změnil myšlenku a hned se to muselo změnit. Kristus, který byl ve spojení s Ježíšem, to byl nejvyšší Syn Boží a byl obdařen tou největší tvořivou Mocí, takže On to všechno opravdu zažíval, že to všechno je v Jeho mysli. Celý vesmír je v Jeho mysli. On, kdyby pomyslel, ať zhasne Slunce, tak ono zhasne. Samozřejmě, kdyby to mělo moudrý důvod, protože On nedělal nikdy nic bez moudrého důvodu.

Voda:

Takže živé se chce zviditelnit, to, co se zviditelnilo, získává obraz (podobu) skrze myšlenky. Když se v mysli vytvoří určitý obraz, dochází ke vzniku emoční reakce, tedy emoce na základě vzniku tohoto myšlenkového obrazu. Teprve, když mám nějaký obraz, tak můžu mít z něho nějaký pocit, že? Když něco nemá žádnou podobu, tak nemůžu mít žádný pocit. A proč? Uvědomte si další životní nutnost. Každá živá bytost potřebuje, aby na ni někdo reagoval. Jestliže by na vás nikdo a nikdy nereagoval svými emočními reakcemi, znamenalo by to, že neexistujete. Neříkám, že byste byli mrtví, ale vy byste jako kdyby neexistovali. A je nemyslitelné pro živou bytost, kdyby byla ve stavu, jakože by ani neexistovala. Neříkám schválně, že byste byli mrtví, protože i na mrtvolu nějakým způsobem emočně reagujete, ale tím pouze dokazujete, že i v mrtvole je život. Dokážete se do toho vcítit, že se procházíte po světě a nikdo by ani minimálně emočně na vás nezareagoval?

Vidíme, že živá bytost (tvůrčí duch) se musí zviditelnit, dále musí získat v mysli nějakou podobu ve formě myšlenek, aby došlo k nějaké emoční reakci. A tato emoční reakce přináší zpětnou vazbu živé bytosti, jinými slovy: přináší potvrzení o vlastní životnosti:

Chápete, proč ty emoce jsou? Protože živá bytost tímto dostává zpětnou vazbu nebo potvrzení o tom, že je živá, že existuje. Kdyby tato zpětná vazba nebyla, tak by měla pocit, že ani neexistuje.

Nástroj, který používá živá bytost (tvůrčí duch) k tomu, aby si zajistil potvrzení své životnosti pomocí emočních reakcí, je mysl (duše), která tyto emoční reakce vyvolává. Zde vidíme, proč za vzduchem je vždycky voda. Myšlenkový obraz

vyvolává emoční reakci a emoční reakce se vrací zpět ke svému zdroji a tím dostává život potvrzení o své životnosti.

Nemusím zdůrazňovat, že tyto emoční reakce na naše obrazy v mysli jsou pozitivní nebo negativní, to je jasné, že.

A nyní se dostáváme k tomu, že skrze vodu se vracíme tam, kde jsme začali.

Proč za vodou vždy následuje Oheň?

Jak jsme si už řekli, vše, co vstupuje do vaší mysli a vyvolává v ní určité myšlenkové obrazy, je vyzařování (externalizace) určitého tvůrčího ducha. Takže **pocity, které vznikají na základě těchto myšlenkových obrazů v mysli, bezprostředně souvisí s vyzařováním určitého tvůrčího ducha.** Vzpomínáte si, jak jsme si v druhém semináři vysvětlovali postup po obvodu čtverce a také jsme si vysvětlovali úhlopříčky, které v tomto čtverci ukazují na to, co bezprostředně spolu souvisí. S vodou (s emocemi) souvisí bezprostředně nějaké vyzařování. S duchem bezprostředně souvisí určitá duše. Pocity, které vznikají na základě těchto myšlenkových obrazů v mysli, souvisí s vyzařováním určitého ducha a co z toho vyplývá? Někdy můžete emočně reagovat ještě dříve, než toto vyzařování určitého tvůrčího ducha vyvolá myšlenky ve vaší mysli. Ale to jen na okraj. To vám někdy způsobuje, že něco cítíte z někoho a aniž si zatím uvědomujete ve své mysli, proč to cítíte. Vy to myšlenkově ještě ani nemusíte chápat, ale už bezprostředně vaše emoce vždycky reagují na vyzařování určitého ducha. Takže právě proto to je velice důležitá věc, že **když se setkáváte s nějakou bytostí, tak se nesnažte ho v první řadě pochopit, vidět ho myšlenkově, vždycky mějte otevřené srdce (či pocitovou čakru) a snažte se v první řadě vnímat pocity, které do vás vstupují, aniž ho ještě myšlenkově znáte. Protože pocity bezprostředně souvisí s zemí (s vyzařováním určitého ducha) a právě tyto pocity vám hned budou dávat najevo, s jakým duchem máte co do činění bez ohledu na to, jaké obrazy vznikají ve vaší mysli.**

Dotaz posluchače: Která to je, ta pocitová čakra?

Odpověď J.P.: Solární, nad žaludkem.

Další dotaz posluchače: Říkal jsi, že když třeba někoho v životě vidíme a máme z něho špatný pocit, že nám třeba může připomínat někoho z minulosti, může to být někdo jiný. Tak jak bych to měl dělat, kdybych se měl řídit tím, co k němu cítím a cítím to třeba tak, že mi není sympatický na základě toho, že mi připomíná někoho, s kým jsem měl negativní zážitek v minulosti, tak to by bylo špatně, ne? Když se potkám s nějakým člověkem, a on mi může připomínat někoho, ale on je jiný člověk, tak já na základě toho špatného pocitu, který z něho mám, tak ho hned odsoudím?

Odpověď J.P.: Pozor na to. Já jsem chtěl upozornit na jeden princip. Když popisují obvod čtverce, Oheň musí vyvolat zemi, země vzduch, vzduch vodu a voda Oheň. To je postup, jak se něco zviditelňuje. Úhlopříčky nám říkají, co spolu bezprostředně souvisí (jedno nemůže být bez druhého). Chtěl jsem jenom říct, že tento obrázek čtverce nám naznačuje, že to, co je zviditelněno, si musí získat podobu, ale ještě, než to získá určitou myšlenkovou podobu, čili ještě

dříve, než si vytvoříte myšlenkové obrazy o někom, tak vy můžete okamžitě emočně reagovat na vyzařování, které z něho přichází (z té živé bytosti) a vy svými emocemi můžete hned, když reagujete na to vyzařování, pocítit kvalitu toho ducha, který je v něm. Nic víc, nic méně. Podívej se, to se dělá tak. Já vidím člověka poprvé v životě, já se můžu obejít bez vzduchu (mysle), já ho nebudu nutit, ať mi něco vykládá, ať se zviditelňuje, aby v mé mysli vznikaly nějaké myšlenky (obrazy), já se musím v první řadě uvolnit v pocitové čakře a zkontrolovat, jestli to tam nemám stažené, a když si to tam uvolním a cítím, že se na něho napojím, tak začnu hned vnímat, v jakém je emočním stavu, jestli je sevřený, nervózní a tak dále, ale potom musíš jít výše do toho místa v hrudi, protože tam sídlí Kristus, tvoje pravé Já a ty musíš sledovat, ale nesmíš zůstat v té pocitové čakře, protože tato čakra může být osobní, to jsou emoce a tam si můžeš uvědomit v paměti, že jsi s ním už něco měl do činění v minulém životě, že ti ublížil a tady ti může vznikat ten nepříjemný pocit, ale to je osobní záležitost. Ty právě proto, když se tam uvolníš, v té pocitové čakře, musíš jít do srdce a musíš vnímat, jak vyzařování z toho člověka působí na tvoje srdce, protože srdce je vždycky objektivní. Bůh je vždycky objektivní. Bůh jenom sleduje, zda jeho vyzařování podporuje tvoje srdce a rozvíjí v tobě tvoji lásku, zesiluje ji anebo ji potlačuje? To je jednoznačné rozlišení, s jakým duchem máš co činit. A řeknu ti, že když to srdce se mi zesílí v jeho přítomnosti, tak potom se klidně začnu s ním bavit a klidně dopustím, ať v mé mysli vznikají nějaké obrazy (něj. myšlenky) a věřím, že to budou kvalitní a hezké obrazy (ve kterých bude hezké podobenství). Co z toho vyplývá? Podstatnou věcí je to, co následuje. Jak jsme si před chvílí řekli, každá živá bytost (tvůrčí duch) nezbytně potřebuje potvrzení o své vlastní životnosti. Skrze emoce se k tomu duchu vrací zpětná vazba o jeho životnosti. A to se děje tím, že mysl na základě myšlenek, které v ní vznikají, vyvolává emoční reakce. To znamená, že na základě svých emocí potvrzujete životnost určitého tvůrčího ducha. Jinými slovy: Svými emočními reakcemi vyvoláváte existenci určitého ohně – tvůrčího ducha a musíte si uvědomit, že těchto tvůrčích duchů je spousta. Uvedme si však dvě krajní možnosti. Ta nejpozitivnější možnost je tvůrčí Duch – Kristus, ta nejhorší možnost je nejvíce negativní tvůrčí duch – satan. Bavím se o těch krajnostech, nebudu se bavit o těch mezistupních, kterých je obrovské množství. Satan je také tvůrčí duch, ale je to negativní tvůrčí duch. Satan není jen někdo, kdo nic nedělá. On něco dělá, protože je to tvůrčí duch, on něco vytváří, ale jde mu přesně o to a dělá přesně ty opačné věci, než dělá pozitivní tvůrčí Duch – Kristus, než chcete ve sami ve svém srdci. Jak jsme si řekli, tvůrčí Duch – Kristus je naše pravá Individualita, naše pravé Já. Pokud chápeme, že satan je tvůrčí duch, který je v naprostém rozporu s Kristem, potom, pokud někdo svými emocemi vyvolává, jinými slovy: oživuje satanova ducha, pak se takový člověk prožívá ve své individualitě jako ne-Já. To znamená, že Kristus, ta světelná Postava ve vašem srdci, to je vaše pravé Já. Ale jestliže emočně žijete tak, že nevyvoláváte Krista, ale vyvoláváte satana, který je přesně opačný ve svém

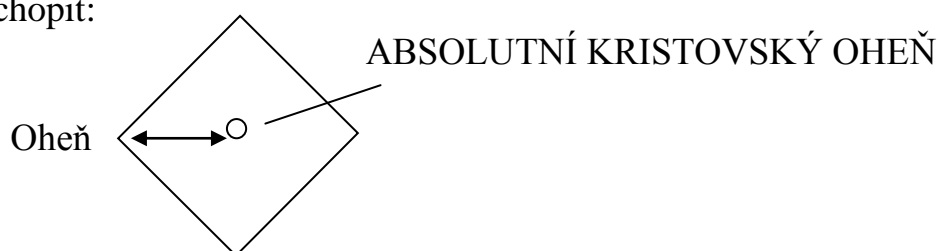
působení než Kristus, tak vy se ve svém ohni dostáváte do rozporu se svým pravým Já a stáváte se ne-Já. Vy jste někým, kdo vůbec nejste Vy. Takže Kristus je vaše Já a satan je vaše ne-Já. Většina lidí žije dnes ve stavu ne-Já, místo, aby žili ve stavu Já.

Dotaz posluchače: Tak to jsou ti satanisté, to společenství?

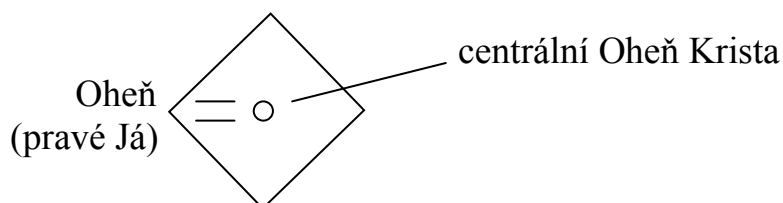
Odpověď J.P.: Satan je v podstatě skoro každý člověk. Někdo třeba je nevěřící, vůbec třeba nevěří v nějakého Krista ani v nějakého satana a přitom je zcela úplně satanický.

Stručně řečeno: Na základě emočních reakcí se živá bytost prožívá ve svém já buď jako Kristův Duch, čili takový člověk prožívá své pravé Já, anebo se prožívá jako ne-Já (satanův duch).

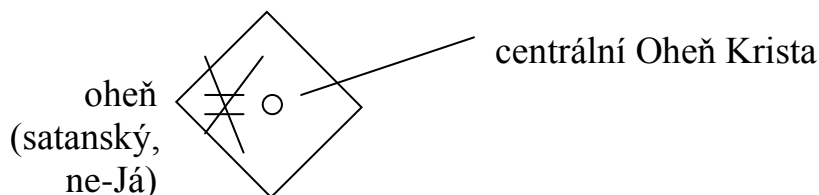
A zde se vracím k tomu, co jsem říkal už ve 3. semináři a to je důležité pochopit:

Kristus (vaše pravé Já) je vždycky centrum – střed. Ten absolutní kristovský Oheň je vždycky ve středu (uprostřed). Ale když používáme oheň (na obvodu), tak jestliže člověk prožívá ve svém srdci Krista – svoje pravé Já, tak mezi tímto relativním ohněm (na obvodu) a tímto absolutním vnitřním Ohněm Krista existuje oboustranné spojení, takže tento obvodový oheň se bude rovnat tomuto středovému Ohni:

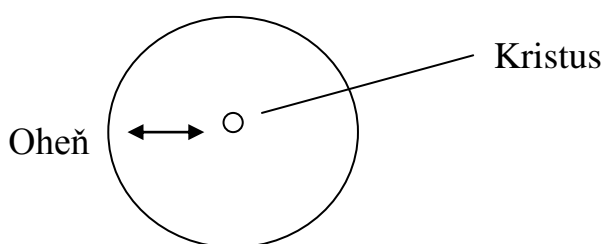
Můžeme říci, že to i to (oba Ohně) jsou stejné. Tento absolutní Kristus, který je vždycky pozitivní a pokud si Ho uvědomujete v sobě, tak ve své individualitě, ve svém já jsem přímo tento vnitřní Oheň. Ale jestliže svými emočními reakcemi vyvoláváte satanského ducha, čili vaše individualita, vaše já přestává mít kontakt s Kristem ve vás, tak vaše individualita se stává satanská:

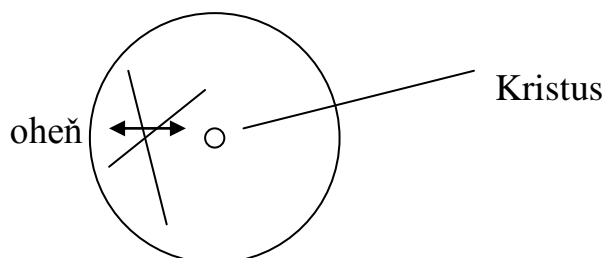
Vy se tak stáváte satanským, negativním tvůrčím duchem. Musíte si uvědomit ten rozdíl, že skutečný Oheň je ve středu, to je Láska, ale záleží na tom, jak určitý duch, který nastoupil cestu vývoje, ke komu se hlásí, pokud se hlásí

k tomuto středu, nebo pokud si uvědomuje tento Střed, tak ten jeho obvodový Oheň bude jedno a to samé (s tím vnitřním). Ale když toto spojení přerušíte, tak tento obvodový oheň už nebude jako tento středový Oheň, ale bude to úplně jiný oheň (negativní, satanský). To je důležité pochopit.

Většina lidí se samozřejmě ve své individualitě (ve svém já) prožívá někde mezi těmito dvěma póly (mezi Duchem Krista a mezi duchem satana). To je velice důležité osvětlení, proč za živlem voda je živlem ohně. Tudíž už budeme vědět, že oheň, který je na obvodu, symbolizuje tvůrčího ducha, otázka je, jestli je to duch, blíží se Duchu Kristovu, nebo zda se blíží k duchu satana. Kristův Duch je vždy v samotném centru, přesněji řečeno, On je přímo tímto centrem, takže uprostřed a pokud si člověk uvědomuje Krista, nebo-li svoje pravé Já, tak tento obvodový oheň, je totožný (Oheň) s tímto středovým Ohněm:

Ale pokud člověk si neuvědomuje Krista, ale spíše v sobě vyvolává satana, tak dochází k tomu, že ten Kristus tam vždycky je, protože Kristus je To, co vás oživuje, ale tento obvodový oheň již není ve spojení s tímto středovým Ohněm, tak takový duch se stává satanský:

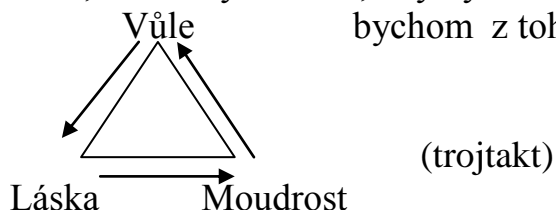

Takže je jasné, že satan jsou všechny síly, nebo cokoli, co ve vás vyvolává toto přerušení, abyste nebyli spojeni se svým Kristem. A dnešní svět, působení, je takové, že tyto energie, které zde panují v tomto světě, působí mimořádně silně, aby k tomu spojení nedošlo (mezi tím středovým Ohněm Krista a tím obvodovým) a používají naprosto stupidní jednoduché praktiky, jako je např. sex, násilí v novinách, v televizi, reklamy, atd., ale používají ještě mnohem rafinovanější metody, o kterých se nám ani nesní.

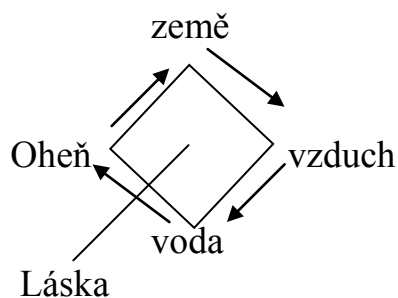
Takže jsme si vysvětlili jeden rytmus: Láska, Moudrost, Vůle, Láska, Moudrost, Vůle atd., dále jsme si popsali další rytmus: Oheň, země, vzduch, voda, oheň, země, vzduch, voda atd., a nyní se jedná o to, já jsem to vysvětloval v 10. semináři: Nemůže být jeden rytmus a ten druhý ne. V životě musí spolupůsobit současně oba dva tyto rytmy.

Kdybychom si vzali jen ten rytmus Láska, Moudrost, Vůle atd., tak si představte, že bychom byli v duchovní sféře, což je Oheň (Duch) a kdyby

existoval v životě jen rytmus Láska, Moudrost, Vůle atd., a pořád se to motalo dokola, tak co by se stalo, my bychom zůstávali pořád jen v duch. světě a nikdy bychom z tohoto duchovního světa nemohli vystoupit.

Kdybychom používali čtyřtakt (druhý rytmus - směr po obvodu), to znamená, že bychom se pohybovali jen od ohně k zemi, ke vzduchu, vodě atd. a

my víme z minulých seminářů, že to, co tady koluje mezi těmi čtyřmi úrovněmi, je buď Láska, Moudrost nebo Vůle. Takže kdybychom si vzali např. Lásku, tak by byla duchovní Láska a tato duchovní Láska by se zviditelňovala, vzala by na sebe nějakou podobu v mysli, vyvolala by nějaké emoční reakce a zase by se to vracelo zpět k Láске určitého Ducha a kdyby to takto pořád jen

kolovalo, tak jsme pořád jen v oblasti Lásky. A nikdy by se k tomu nepřipojila Moudrost anebo Vůle. Takže tyto dva rytmy musí v životě působit současně.

Spojení dvou rytmů a vznik 12 kvalit ve zvěrokruhu:

Tyto kvality (duchovní principy), jak jsou seřazeny ve zvěrokruhu za sebou, mají naprostou logiku.

Jeden rytmus je: Láska, Moudrost, Vůle, Láska, Moudrost, Vůle atd., proč začínám u Lásky, to jsem už zdůvodňoval, protože Láska je iniciátor čehokoliv.

Druhý rytmus je: Oheň, země, vzduch, voda, oheň, země, vzduch, voda atd. V prvním rytmu všechno začíná od Lásky a co se týče živelů (druhého rytmu), všechno začíná od Ohně, protože Oheň je Duch – Život. Takže potom pochopíte, když tyto dva rytmy spojíme, že první skutečnost tohoto spojení je Láska a Oheň, jinými slovy: duchovní Láska a to je to, co astrologové nazývají Lev. Druhý krok je, že je Moudrost a země. Jinými slovy: zviditelňování Moudrosti, což je to, co astrologové nazývají Pannou. Třetí krok je Vůle a vzduch. Jinými slovy: uskutečňování nějakých myšlenek, a to je to, co astrologové nazývají jako Váhy. Čtvrtý krok je Láska a voda. Jinými slovy: emoční prociťování Lásky, nebo-li niterná Láska a to je to, co se v astrologii nazývá Štír, atd.

Tak, jak jdou znamení za sebou ve zvěrokruhu, to není náhoda, to má hlubokou logiku. Existují zde dva životní rytmy, které působí současně. Nemůže působit jenom jeden rytmus samostatně, protože bychom se

neposouvali mezi jednotlivými úrovněmi bytí, takže tyto dva rytmy musí působit současně:

1.rytmus	2.rytmus	Vznik 12 kvalit:	
↓	↓		
Láska	Oheň	Lev	duchovní Láska
Moudrost	země	Panna	zviditelněná Moudrost
Vůle	vzduch	Váhy	duševní Bytí (Vůle)
Láska	voda	Štír	emoční Láska
Moudrost	Oheň	Střelec	duchovní Moudrost
Vůle	země	Kozoroh	zviditelněné Bytí (Vůle)
Láska	vzduch	Vodnář	duševní Láska
Moudrost	voda	Ryby	emoční Moudrost
Vůle	Oheň	Beran	duchovní Bytí (Vůle)
Láska	země	Býk	zviditelněná Láska
Moudrost	vzduch	Blíženci	duševní Moudrost
Vůle	voda	↓ Rak	emoční Bytí (Vůle)

Tím jsem chtěl říct, že existuje tato posloupnost mezi Láskou, Moudrostí a Vůlí a to není nějaká posloupnost, která je hypotetická, ale že skutečně v životě funguje, protože to musí fungovat, je to vlastnost Života, tato posloupnost. Dále jsem vám chtěl ukázat další rytmus, proč vždycky Oheň, země vzduch voda jde za sebou, není to nějaká myšlenková konstrukce, ale je to něco, co bytostně funguje, protože to je živé a nemůže jeden rytmus fungovat bez druhého, nemohou fungovat samostatně, ale musí fungovat současně. Když spojíme tyto dva rytmy, výsledným produktem je posloupnost dvanácti kvalit ve zvěrokruhu. Ale pozor! To nejsou astrologické kvality, ale kvality Života, které působí a fungují každou vteřinu našeho života.

Dostali jsme se tedy k tomu, proč existují tyto kvality a proč jsou takto za sebou. Příště bychom si vysvětlili a měli bychom meditoval nad tím, co to znamená, když budeme přecházet mezi těmito dvanácti kvalitami, jak to funguje v životě a jaký to má pro nás praktický dopad.

Všimněte si, pak budete už přemýšlet, proč první krok je duchovní Láska? U toho se musí začít. Začínáte s Láskou ve svém srdci, to je Síla, která se chce hýbat, to je Někdo, Kdo se chce pohybovat. To je To, co hýbe vaším životem. A co musí udělat duchovní Láska jako první krok? Panna je země a Moudrost čili zviditelnění Moudrosti. Jestliže duchovní Láska je hybná Síla, která chce hýbat vaším životem, tak první, co musí udělat, je, že musí zviditelnit cesty, po kterých můžete chodit, proto za duchovní Láskou nemůže být nic jiného než Panna – zviditelněná Moudrost (cesta). Další jsou Váhy, což je myšlenkové Bytí. Představte si, že tady je Někdo, kdo se chce hýbat (Lev), v Panně vidí před

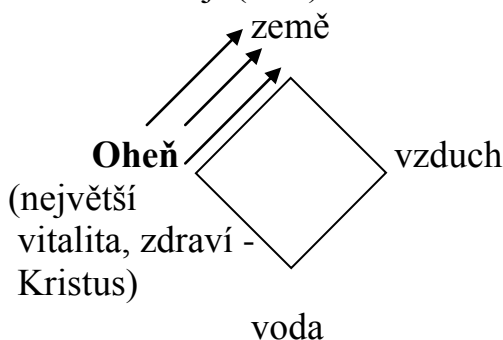
sebou nějaké cesty a jak jsem říkal, to je země, to, co je vyzářeno (zviditelněno), v mysli dostává nějakou myšlenkovou podobu, takže vzniká nějaké myšlenkové bytí (Váhy). Ve vaší mysli tyto cesty dostanou nějakou podobu a obrazně řečeno, jedna cesta vede takovouto krajinou, druhá cesta vede zase jinou krajinou, takže každá ta cesta má nějakou podobu. Ale to si vysvětlíme příště.

Obrázek se čtvercem (naše schéma) je tak jednoduchá záležitost a přitom to má tak obrovské dopady. Kdyby tento mechanismus pochopili psychologové a začali ho aplikovat, tak by to mělo obrovský dopad na psychologii, na psychické působení, kdyby znali tyto souvztažnosti mezi těmito živly a kdyby věděli, co každý z těchto živlů symbolizuje, kdyby poznali to, že země není hmota, ale vyzařování určitého ducha. Když tohle všechno znáte, tak si jenom pomyslete, že tam máte také i řešení, jak se máte (sami) léčit (duchovně se uzdravovat).

Jak se správně léčit:

Oheň, to je váš Život, to je vaše vitalita, vaše zdraví. Odkud může přijít zdraví? Jedině ze Života, z Toho, Kdo oživuje. Ale aby vás mohl oživit, tak On svoji energii, svoje Zdraví musí začít vyzařovat, přičemž největší vyzařovatel Zdraví je Kristus. To je ten nejlepší a největší Léčitel, protože jeho působení a vyzařování je Dobro ve všech podobách, ať je to Moudrost, ať je to vitalita, zdraví, On je Dárce všech dobrých darů, mimo jiné – zdraví.

Kristus, samozřejmě, ve vás, když vyzařuje směrem ven, k vaší duši, tak ve vás vznikají nádherné pocity a tyto nádherné pocity se k Němu vracejí zpět a On skrze vaše pocity získává zpětnou vazbu o svém působení. A když ty pocity, které ve vás vznikají, jsou nádherné, tak Ho to motivuje a On začne vyzařovat ještě intenzivněji (více):

On začne vyzařovat ještě daleko více všeho Dobrého pro váš život.

Jestliže se Mu ale vrátí od vás jen slabé pocity, tak On si řekne: Tak proč bych měl dále ještě více vyzařovat (když on to nepříjímá ode Mně). Takže to Jeho působení ve vás (či Jeho vyzařování Energie ve vás) klesá.

A dokonce, pokud to tak sníte, že budete cítit jen negativní emoce, toto spojení (s tím vnitřním Ohněm) se úplně přeruší a tento obvodový oheň začne mít ne kristovskou, ale satanskou podobu. Satanský duch také vyzařuje svoje obsahy, což jsou problémy, nemoci atd.

Takže pokud chcete být zdraví nebo co nejvíce zdraví, tak musíte přinutit Krista, aby vyzařoval co nejvíce Svou energií. A to můžete udělat tak, že si dále do pořádku své myšlenky, to znamená, že se začnete dívat na věci pravdivě, to znamená vnímat, že všechno je duchovní podstaty, není

ekonomický boj, není tržní hospodářství, to jenom satan se snaží všechny duchy strhnout na svoji stranu. Satan říká: Myslete jenom na vnějšek, nemyslete na svoje srdce, na svého Krista, nechtějte Ho poznat. Takže to je duchovní bitva, to vůbec nemá nic co do činění s penězi. Satan jenom používá peníze, aby získal lidi na svoji stranu. Tedy musíte si dát do pořádku svoje myšlenky a základní myšlenka je: Kristus je a je v mém srdci a je to moje pravé Já. A je dosažitelný. To musí být ústřední myšlenka, kterou musíte v sobě mít. Musíte se dát emočně do pořádku, musíte začít cítit touhu po NĚM – po vašem pravém Já, po Kristovi a hlavně si musíte uvědomit, že to je živá bytost, kterou si přivoláváte svými emocemi, to znamená, že musíte začít k NĚMU chovat Lásku a toužit po Jeho přítomnosti. A když toto budete dělat, tak On automaticky má z těch vašich pocitů velice dobré pocity a On si říká: Ten člověk Mě motivuje, abych čím dál více v něm zářil, čili vyzařoval Svoji energii a tato Energie je automaticky léčivá, to je Zdraví samo. Takže tento obrázek můžete také aplikovat i na svoji duchovní léčbu. Ale ta duchovní léčba opravdu vyžaduje dát si do pořádku myšlenky a hlavně – emoce.

Svými emocemi nejenom že vyvoláváte určitou existenci určitého ducha, ale bezprostředně určujete, jaké energie jsou k vám vyzařovány. Stručně řečeno: Jestliže budete trvale chodit s pozorností do hrudi a začnete vyvolávat srdce čím dál více na povrch vašeho vědomí, začnete tam cítit Lásku, začnete si uvědomovat svoje pravé Já – Krista, tak se potom vlastně už léčíte neustále.

Astrologové nechápou, proč **Lev** (duchovní Lásky) znamená, že to je dítě. Protože opravdu ta Boží Lásky (Kristus ve vás) je dítě, vy Ho musíte v sobě porodit. On tam je, ale vy si Ho musíte ve svém srdci zrodit.

Proč je **Vodnář** v astrologii přítel? Protože Vodnář je vaše schopnost přemýšlet o Lásce, myslet na Lásku a když myslíte na Lásku, to znamená, že myslíte na své pravé Já, tak zjistíte, že většího Přítele nemáte, než je Kristus ve vás.

Proč je **Rak** v astrologii matka? Protože kde se může to dítě (Boží Lásky) ve vás zrodit? Kdo je ten, kdo Ho zplodí? Rak – vaše nitro. Kristus se nemůže narodit někde vně a přijít za vámi, On se musí narodit v hlubině vašeho nitra, proto je Rak symbol vaší matka. Protože jedině ve svém nitru a svým nitrem můžete porodit božské Dítě.

Astrologové používají nějaké termíny, ony jsou pravdivé, ale musíte chápat správně tu symboliku.

Dotaz posluchače: Takže pracují s něčím, čeho vnitřní smysl je zapomenut?

Odpověď J.P.: Samozřejmě. Musíte si uvědomit jednu věc. Původní astrologii nestvořili astrologové, astrologii tvořili zasvěcenci, astrologii objevili bytosti, které byly v kontaktu s Bohem, ale samozřejmě, že vždycky ty duchovní Pravdy nemůžeš říct přímo, vždycky v symbolech. Duch je slovy nepopsatelný, když

chceš slovy přiblížit Ducha (Boha), tak vždycky musíš použít nějaké obrazy (symboly) a to dělali alchymisti, staří (původní) astrologové, takže ty pravdy tam jsou, ale dnešní astrologové vůbec nechápou, o čem to je, protože oni si neuvědomují Ducha v sobě, teprve Duch ti začne otvírat oči a začne ti vysvětlovat, co to znamená, protože Duch sám sebe zná.

Další dotaz posluchače: A jak dále naložíme s takto pochopeným zvěrokruhem?

J.P.: Jak to myslíš?

Pokrač. dotazu: Já jsem si vždycky klasickou astrologii představoval tak, že řeknu datum narození, spočítá se postavení a už se zase nějakým způsobem popisuje osobnost, takže jak my naložíme s tímto naším zvěrokruhem?

Odpověď J.P.: Vždyť ty ještě neznáš ani ten zvěrokruh.

Zatím jsem zde vykládal skoro rok a to jsme se teprve postupně dopracovali, proč je těchto dvanáct kvalit a proč jsou řazeny za sebou, jak jsou. Nejdříve si musíš ujasnit, ale ne astrologicky, ale že to jsou mechanismy, které pracují v životě, že je to život sám, který neustále v tobě působí a tyto všechny kvality. A nyní bychom si měli vysvětlit, proč jdou za sebou, jak jdou. To je důležitá duchovní cesta. Potom si musíme vysvětlit, proč jsou znamení ob jedno, co to znamená. Proč je Lev a ob jsou Váhy. To jsou všechno důležité duchovní principy, které fungují v tvém životě.

Já pořád říkám jednu věc: Nevysvětluji zde astrologii, ale používám astrologickou terminologii, ale popisují fungování Života. Pak si budeme vysvětlovat další věci, ale samozřejmě záleží také na tom, jestli budu mít inspiraci.

Minule jsem zde vysvětloval, co to je úhel 30°. Tady měl jeden posluchač určité výhrady k tomu, že je to zbytečné, kreslit nějaké trojúhelníky a čtverce atd., ale to nejsou nějaké matematické samoučelné věci, to jsou pořád jen duchovní principy. Duchovní princip se může projevit třeba tím, že máš nemocné srdce, ale duchovní princip se také může projevit i číslem, úhlem, všechno je Duch, akorát to málokdo vidí. Úhel 30° ti ukazuje tvůrčí energii, která přináší konkrétní, hmatatelné výsledky. Kdežto úhel 60°, to znamená, že každé znamení je ob, to je úhel, který ti říká, v čem spočívá moudrost určitého vztahu. Jestliže jsem říkal, že je ohnivá Moudrost, oheň je Duch, Moudrost, takže Střelec je Moudrost Ducha (duchovní Moudrost) a my jsme si řekli, že Duch je vždycky v jednotě. Proto duchovní Moudrost je v podstatě jako kdyby nepopsatelná, protože to je stav jednoty, to je něco, co existuje, kdežto duševní Moudrost, to je Moudrost duše a my jsme si řekli, že duše je mysl a mysl, tam jsou vztahy, tak právě 60° aspekt se týká Moudrosti a vzduchu, čili je to Moudrost, ale v určitém vztahu, protože duše je vztah. 60° úhel popisuje, v čem spočívá moudrost určitého vztahu. Takže my musíme také pochopit, že když máme zvěrokruh a máš (např.) Raka, Lva a Pannu. Rak je vnitřní bytí (schopnost vstupovat, či přebývat ve svém nitru) a Panna je zviditelňování

Moudrosti. A mezi Rakem a Pannou je úhel 60° . Takže tento úhel říká, že je velice důležité pochopit, v čem je Moudrost tohoto vztahu, protože tyto znamení jsou od sebe 60° . Takže ten 60° úhel říká, že zde je v tomto vztahu určitá moudrost a je důležité ji pochopit. A když víš, co je Rak a co je Panna, Rak je – vstupovat do nitra a Panna je – zviditelňování Moudrosti, tak vám ten vztah nyní popíšu a všichni to znáte: Co na srdci, to na jazyku. Proč je mezi nimi úhel 60° . Jaká je moudrost tohoto vztahu (rčení). Podle toho, jaký jsi v nitru (nebo, co je v tvém nitru), tak o tom tvůj jazyk mluví. Takovou Moudrost ty zviditelňuješ. Co na srdci, ono by se nechal někdo unést, že srdce je Lev, ale ne, tím je myšleno, že co na srdci – co je v tvém nitru (v tvém Raku), tak takovou moudrost ty zviditelňuješ, to na jazyku.

Anebo ještě jinak: Štír, za ním je Střelec a za ním je Kozoroh. Takže mezi Štírem a Kozorohem je 60° . Tento úhel 60° nám říká, v čem spočívá moudrost tohoto vztahu: Štír, to je emočně prociťovaná Láska (touhy, vášně a přání). Kozoroh je fyzické bytí, realita. Moudrost tohoto vztahu spočívá v tom: Jaká je tvoje touha, jaké jsou tvoje přání, tak to se musí zhmotnit. To, co si přeješ, po čem toužíš, je jen otázka času, kdy se to zhmotní, kdy to začne fyzicky existovat. A to jsou všechno velice důležité duchovní záležitosti, které jsou zde ukryty. K vysvětlení významu 60° aspektu se ještě dostaneme.
